

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ

ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΕΥΘΥΜΙΟΥ

ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΣΑΡΔΕΩΝ ΤΟΥ ΟΜΟΛΟΓΗΤΟΥ.

Θεωρηθεῖσα, ἐπιδιορθωθεῖσά τε καὶ ἐπιμελῶς ἐπεξεργασθεῖσα

ΥΠΟ

ΙΑΚΩΒΟΥ ΙΕΡΟΔΙΑΚΟΝΟΥ

Τοῦ ἐκ Μηθύνης.

Δεύτερον ἤδη Τύποις ἐκδοθεῖσα, φιλοτίμῳ δαπάνῃ
 τοῦτε τε Σεβασμιωτάτου Ἁγίου Γέροντος
 Χαλκηδόνος Κυρίου Κυρίου

ΙΕΡΟΘΕΟΥ

Καὶ τῶν ἐν τῇ Πολιτείᾳ Χιλῆ φιλορθοδόξων
 Εὐσεβῶν Χριστιανῶν.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ.

ΕΚ ΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ Δ. Ζ. ΓΑΖΗ.

ΔΙΕΥΘΥΝΟΜΕΝΗΣ ΥΠΟ

ΔΑΜΙΑΝΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΥ.

1852.

36

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΤΟΥ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ

ΕΥΡΩΠΑΙΩΝ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ ΤΗΣ ΚΑΘΗΜΕΡΑΙΑΣ

ΤΗΣ

ΑΡΧΑΙΑΣ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ ΤΗΣ ΚΑΘΗΜΕΡΑΙΑΣ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ

ΕΥΡΩΠΑΙΩΝ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ ΤΗΣ ΚΑΘΗΜΕΡΑΙΑΣ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ

ΕΥΡΩΠΑΙΩΝ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ

1832

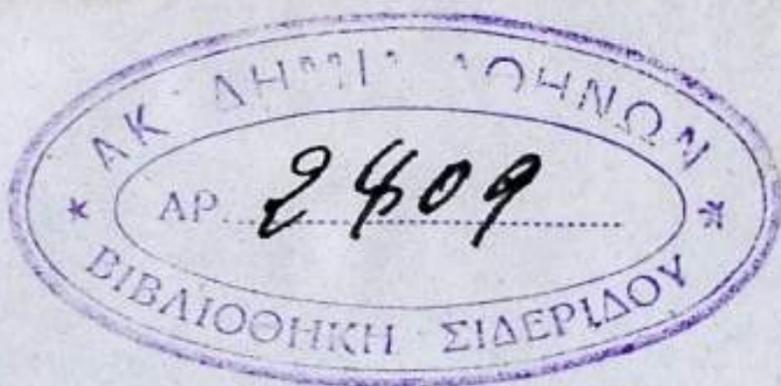

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
 ΤΟΥ
ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ
ΕΥΘΥΜΙΟΥ.

ΔΙΟΤΟΛΟΓΙΑ
 ΤΟΥ
 ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
 ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ

**Ο ΑΓΙΟΣ
ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ**

**ΕΥΘΥΜΙΟΣ
ΣΑΡΔΕΩΝ.**

*Ποιμήν ἄριστος εὐκλεοῦς Χαλκηδόνας
Ἱερόθεος δέδωκεν εὐσεβοφρόνας.*

*Σὴν εἰκόνα Ὅσιε εἰς τυπουφάος
Χάριτ νέμοις ὦ, καὶ λαῶ χριστοῦμα*

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝ
ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝ
ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ
ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ
ΕΥΘΥΜΙΟΥ
ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΣΑΡΔΕΩΝ ΤΟΥ ΟΜΟΛΟΓΗΤΟΥ.

Θεωρηθεῖσα, επιδιορθωθείσα τε και επιμελῶς επεξεργασθεῖσα

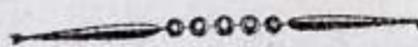
ΥΠΟ
ΙΑΚΩΒΟΥ ΙΕΡΟΔΙΑΚΟΝΟΥ

Του ἐκ Μηθύνης.

Δεύτερον ἤδη Τύποις ἐκδοθεῖσα, φιλοτίμῳ δαπάνῃ
τοῦτε τε Σεβασμιωτάτου Ἀγίου Γέροντος
Χαλκηδόνος Κυρίου Κυρίου

ΙΕΡΟΘΕΟΥ

Και τῶν ἐν τῇ Πολιτείᾳ Χιλῇ φιλορθόδοξων
Εὐσεβῶν Χριστιανῶν.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ.

ΕΚ ΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ Δ. Ζ. ΓΑΖΗ.

ΔΙΕΥΘΥΝΟΜΕΝΗΣ ΥΠΟ

ΔΑΜΙΑΝΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΥ.

1852.

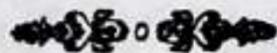
« Ἐγκωμιαζομένου δικαίου, εὐφρανθήσονται λαοί,
 ἀθανασία γὰρ ἔστιν ἡ μνήμη αὐτοῦ, ὅτι καὶ
 παρὰ Θεῷ γινώσκεται, καὶ παρὰ ἀνθρώποις. »

Σοφὸς Σολομών.

Τῷ ΠΑΝΙΕΡΩΤΑΤῷ ΚΑΙ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤῷ
ΑΓΙῷ ΓΕΡΟΝΤΙ ΧΑΛΚΗΔΟΝΟΣ
ΚΥΡΙῷ ΚΥΡΙῷ

ΠΡΟΟΡΙΑ.

*Οἱ φιλεσεβεῖς Χριστιανοὶ
ἀνατιθέασιν.*

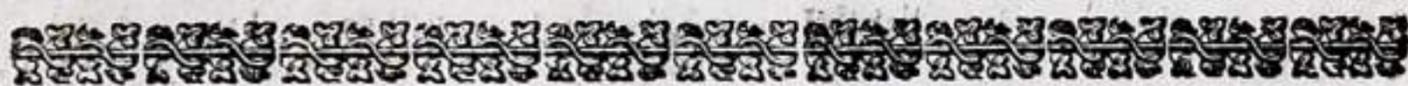
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΕΡΓΟΝ
ΤΟΥ ΚΑΘΗΜΕΡΟΥ ΚΑΙ ΣΠΕΚΟΥΛΑΤΟΥ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

ΕΡΓΟΝ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΡΓΟΝ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΡΓΟΝ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ
ΕΡΓΟΝ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ
ΕΡΓΟΝ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ
ΕΡΓΟΝ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

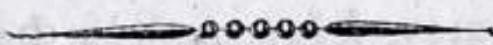

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΕΥΘΥΜΙΟΥ

ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΣΑΡΔΕΩΝ ΤΟΥ ΟΜΟΛΟΓΗΤΟΥ.

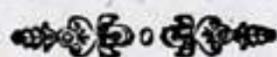
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ Κς'.

Ἡ Σύραξις τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου

Καὶ τοῦ Ἁγίου Ἰωσήφ τοῦ Μνήστορος,

Καὶ Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Εὐθυμίου

Ἐπισκόπου Σάρδεων τοῦ Ὁμολογητοῦ.

*Ἐν τῷ μεγάλῳ Ἐσπερινῷ, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἰστώμεν
σίχους σ'. καὶ ψάλλομεν σιχηρὰ ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς Γ'.
καὶ τοῦ Ἁγίου προσόμοια Γ'.*

Τῆς ἑορτῆς. ἦχος β'.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, τὸ παρὸν μυστηριον ἐκδιηγούμενοι. Τὸ μεσότειχον τοῦ φραγμοῦ διαλέλυται, ἡ φλογίνη ῥομφαία τὰ νῶτα δίδωσι, καὶ τὰ Χερουβιμ παραχωρεῖ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς· καὶ γὰρ τοῦ παραδείσου τῆς τρυφῆς μεταλαμβάνω, οὐ προεξεβλήθην διὰ τῆς παρακοῆς. Ἡ γὰρ ἀπαράλλακτος εἰκὼν τοῦ Πατρὸς, ὁ χαρακτήρ τῆς αἰδιότητος αὐτοῦ, μορφὴν δούλου λαμβάνει, ἐξ ἀπειρογάμου Μητρὸς προελθὼν· οὐ τροπὴν ὑπομείνας· ὁ γὰρ ἦν διέμεινε Θεὸς ὢν ἀληθινός, καὶ ὁ οὐκ ἦν προσέλαβεν, ἄνθρωπος γενόμενος διὰ φιλανθρωπίαν· αὐτῷ βοήσωμεν, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐκ τῆς ἁγίας Παρθένου, πεφώτισται τὰ σύμπαντα. Ποιμένω γὰρ ἀγραυλούντων, καὶ Μάγων προσκυνούντων, Ἠρώδης ἐταράττετο· ὅτι Θεὸς ἐν σαρκὶ ἐφάνη, Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τί σοι προσενέγκωμεν Χριστέ, ὅτι ὤφθης ἐπὶ γῆς ὡς ἄνθρωπος δι' ἡμῶν! ἕκαστον γὰρ τῶν ὑπὸ σοῦ γενομένων κτισμάτων, τὴν εὐχαριστίαν σοὶ προσάγει· οἱ Ἄγγελοι τὸν ὕμνον, οἱ οὐρανοὶ τὸν Ἀστέρα, οἱ Μάγοι τὰ δῶρα, οἱ Ποιμένες τὸ θαῦμα, ἡ γῆ τὸ Σπήλαιον, ἡ ἔρημος τὴν Φάτνην· ἡμεῖς δὲ Μητέρα Παρθένου· ὁ πρὸ αἰώνων Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Τοῦ Ἁγίου. ἤχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τὸν ἐν Σπηλαίῳ καὶ φάτνῃ ἀνακλιθέντα Θεὸν, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου, ἀντλλοίωνον λόγον, ἐκήρυκας τρισμάκαρ, Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ θεάνθρωπον τέλειον· οὗ τὴν εἰκόνα Εὐθύμιε προσκυνῶν, αἰκισμοὺς πολλοὺς ὑπήνεγκας.

Γενναιοτάτῃ καρδίᾳ καὶ σταθερῶ λογισμῶ, ὑπὲρ τῆς τοῦ Κυρίου, σεβασμίας εἰκόνας, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, τὸν δυσεβῆ, κατεβρόντησας λέοντα· ὅθεν πικραῖς ἐξορίαις καὶ φυλακαῖς, προσωμίλησας Εὐθύμιε.

Σὺν ταῖς Ἀγγέλων χορείαις, Πάτερ Εὐθύμιε, τῷ θρόνῳ τῷ ἀστέκτῳ, παριστάμενος μάκαρ, μνημόνευε τῶν πίστει τὴν ζεράν, εὐφημούντων σου ἄθλησιν, καὶ ἀνυμνούντων ἀπαύστως τὰ εὐκλεῆ, καὶ σεπτὰ σου κατορθώματα.

Δόξα. ἤχος πλ. β'. Τοῦ Ἁγίου.

Πάρεστιν ἀρμοδίως ἐν τῷ παρόντι, μετὰ τοῦ θεοπάτορος Δαβὶδ προσφθέγγασθαι· Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ. τετίμηται γὰρ σου ἡ μνήμη πρὸς Θεοῦ, τοῖς παραδόξοις θαύμασιν, Ἱεράρχα Εὐθύμιε. Τὸ δε πολυάθλόν σου σκῆνος, πρόκειται πᾶσι τοῖς πιστῶς προσιοῦσι, πηγὴ ἀδάπανος ἰαμάτων. Διὸ παράσχου καὶ ἡμῖν ταῖς ὑμνηταῖς σου, φωτισμὸν παρὰ Θεοῦ, καὶ ἰλασμὸν ταῖς πρεσβεΐαις σου.

σκολιδόν, οὐδὲ στραγγαλιῶδες· Πάντα εὐθέα ἐστὶ τοῖς νοοῦσι, καὶ ὀρθὰ τοῖς εὐρίσκουσι γνῶσιν. Διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπίς ὑμῶν, καὶ πλησθήσεσθε πνεύματος.

Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα·

Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, γλῶσσα δὲ ἀσεβῶν ἐξολεῖται, χεῖλη ἀνδρῶν δικαίων ἐπίστανται χάριτας, γλῶσσα δὲ ἀσεβῶν καταστρέφεται· Ζυγοὶ δόλιοι βδέλυγμα ἐνώπιον Κυρίου, στάθμιον δὲ δίκαιον δεκτὸν αὐτῷ. Οὐδὲν εἰσέλθη ὕβρις, ἐκεῖ καὶ ἀτιμία· στόμα δὲ ταπεινῶν μελετᾷ σοφίαν· Τελειότης εὐθέων ὀδηγήσει αὐτούς, καὶ ὑποσκελισμὸν ἀθετούντων προνομεύσει αὐτούς. Οὐκ ὠφελήσει ὑπάρχοντα ἐν ἡμέρᾳ θυμοῦ, δικαιοσύνη δὲ ῥύσεται ἀπὸ θανάτου· Ἀποθανῶν δίκαιως ἔλειπε μετὰ μέλλον, πρόχειρος δὲ γίνεται καὶ ἐπίχαρτος ἀσεβῶν ἀπώλεια. Δικαιοσύνη ἀμώμου ὀρθοτομεῖ ὁδοὺς, ἀσεβεία δὲ περιπίπτει ἀδικία. Δικαιοσύνη ἀνδρῶν ὀρθῶν ῥύσεται αὐτούς, τῇ δὲ ἀβουλία ἀλίσκονται παράνομοι. Τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίου, οὐκ ὄλλυται ἐλπίς· τὸ δὲ καύχημα τῶν ἀσεβῶν ὄλλυται. Δίκαιος ἐκ θήρας ἐκδύνει, ἀντ' αὐτοῦ δὲ παραδίδοται ὁ ἀσεβής· Ἐν στόματι ἀσεβῶν παγίς πολίταις, αἴσθησις δὲ δικαίων εὖοδος· Ἐν ἀγαθοῖς δικαίων κατόρθωται πόλις, καὶ ἐν ἀπωλείᾳ ἀσεβῶν ἀγαλλίαμα· Ἐν εὐλογίᾳ εὐθέων ὑψωθήσεται πόλις, στόματι δὲ ἀσεβῶν κατασκαφήσεται· μυκτηρίζει πολίτας ἐνδεῆς φρενῶν, ἀνὴρ δὲ φρόνιμος ἡσυχίαν ἄγει.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται Γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δὲ ἐστὶ φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρως βίος ἀκιλήδωτος· Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος ἠγαπήθη, καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν μετετέθη· ἠρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ· βασκανία γὰρ φαυλότητος ἐμαυροῦ τὰ καλὰ, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας, μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς Ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Καὶ γίνεται ἡ συνήθης ἔκτενή.

Εἰς τὴν Λιτὴν, ἤχος α΄. Τῆς Ἑορτῆς.

ΔΟΞΑ ἐν ὑψίστοις Θεῷ, ἐν Βηθλεέμ ἀκούω, ὑπὸ ἀσωμάτων σήμερον, τῷ ἐπὶ γῆς εἰρήνην, εὐδοκήσαντι γενέσθαι. Νῦν ἡ Παρθένος οὐρανῶν πλατυτέρα· ἐξανέτειλε εἰς φῶς τοῖς ἐσκοτισμένοις, καὶ ταπεινοῦς ὕψωσε, τοὺς ἀγγελικῶς μελωδοῦντας, Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ

Ὁ αὐτός. Τοῦ Ἀγίου.

Εὐφραίνεται σήμερον λαμπρῶς ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, ἐν τῇ ἐνδόξῳ μνήμῃ σου, παμμακάρε Εὐθύμιε. Τράπεζαν γὰρ παρατιθεμένη πνευματικὴν τὸ πολυάθλον σῶμά σου, θεῖον τε κρατῆρα κεράσασα, τὴν ὑπὲρ τῶν σεβασμίων εἰκόνων ὁμολογίαν σου, τοὺς πιστοὺς προτρέπεται πρὸς εὐωχίαν μυστικὴν. Ὅθεν κατατρυφῶντες τοῖς θαυμασίοις σου Ὅσιε Πάτερ, αἰτοῦμεν σε πρεσβεύειν Χριστῷ τῷ Θεῷ ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ἤχος β΄.

Τὴν τοῦ Χριστοῦ πανοπλίαν ἐνδεδυμένος, ὁμολογητὰ Εὐθύμιε, καὶ τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως ἀναλαβὼν, τῶν αἰρετικῶν εἰκονομάχων ἐτροπώσω τὰς φάλαγγας· τοὺς δὲ πόδας ὑποδήσας ἐν ἐτοιμασίᾳ τοῦ Εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης, μέχρι τέλους ἀντέστης ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας ἀγωνιζόμενος· λοιπὸν ἀπόκειται σοι ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος, ὃν ἀποδώσει σοι ὁ Κύριος, ᾧ νῦν παριστάμενος, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Τὴν πρακτικὴν τῶν ἀρετῶν ἠμφιεσμένος διπλοῖδα, καὶ μυστικαῖς θεωρίαις τὸν νοῦν ἐλλαμπόμενος, κατὰ τὸν μέγαν Σαμουὴλ, τῷ Θεῷ ἀμέμπτως ἐλειτούργησας. Τὴν ἀβραγῆ δὲ πίστιν, ὡς ὁ θεῖος Ἀαρὼν τὸ λογεῖον τῆς κρίσεως ἐν τῇ καρδίᾳ φέρων, σεαυτὸν θυσίαν ἄμωμον τῷ δεσπότῃ προσήγαγες, Ἰεραρχῶν τὸ κλέος, καὶ Μαρτύρων ἐφάμιλλε, θαυματουργέ Εὐθύμιε, πρέσβευε ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου, καὶ σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ἤχος δ'.

Ανεπιστρόφῳ λογισμῷ τὴν εὐθεΐαν τῶν ἀρετῶν πορείαν ποιούμενος, καὶ πόνοις ἀσκητικοῖς τὸ ὀπτηκὸν τῆς ψυχῆς καθηράμενος, ὅλος φωτοειδῆς ἐχρημάτισας· ὅθεν θεοκρίτῳ ψήφῳ ἐπὶ τὴν λυχνίαν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱεραρχίας ἀνενεχθεῖς, ταῖς ἀκτίσι τῆς εὐσεβείας τὴν ὑψήλιον πᾶσαν κατηύγασας· τῶν μὲν πιστῶν σελαγίζων τὰς διανοίας τοῖς ὑπερφώτοις δόγμασι, τῶν δὲ εἰκονομάχων ἐμπιπρῶν τὰ ἀχρηῶδη διδάγματα· οἷς καὶ μέχρι αἵματος ἀντιταξάμενος, τὸν τῆς ὁμολογίας στέφανον παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἀπειλήσας ᾧ καὶ πρεσβέυων μὴ ἐλλείπῃς ὑπὲρ τῶν πίστι καὶ πόθῳ τιμώντων, τὴν σεβάσμιον μνήμην σου·

Δόξα. ἤχος πλ. α.

Ημέρα χαρμόσυνος, καὶ εὐθυμίας ἀνάπλεως, ταῖς πέρασιν ἀνέτειλε σήμερον μετὰ τῶν γενεθλίων τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, ἢ τοῦ Ἱερομάρτυρος Εὐθυμίου πανένδοξος μνήμη, τῶν πιστῶν τὰς καρδίας καταφωτίζουσα, ταῖς ἀριστείας τῶν παλαισμάτων αὐτοῦ. Δεῦτε οὖν φιλέορτοι, τὸ πολυάθλον αὐτοῦ περικυκλοῦντες σκῆνος, ἀσματικοῖς ἐγκωμίοις καταστέψωμεν, λέγοντες· χαίροις ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς, ὁ τιθεὶς τὴν ψυχὴν ὑπὲρ τῶν προβάτων· χαίροις τῶν Ἱεραρχῶν τὸ ἀγλάϊσμα, καὶ τῶν ὁμολογητῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα· χαίροις τῆς ἐβδόμης Συνόδου ὁ ὑπέρμαχος, καὶ τῆς εὐσεβείας ὑψηγῆτης διαπρύσιος· πρέσβευε δεόμεθα, ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Καὶ νῦν ὁ αὐτός.

Τῆς ἑορτῆς.

Ορῶσα σε ἡ κτίσις ἅπασα, ἐν Βηθλεέμ σαρκί τιχτόμενον, τὸν δημιουργὸν καὶ κτίστιν τῶν ἀπάντων, καινουργεῖται πάλιν καὶ ἀναπλάττεται. Ὁ ἥλιος δὲ τὸ φῶς ἐφήπλωσε, καὶ ἡ γῆ ἐπαγάλεται. Καὶ μάγοι μὲν Περσίας Βασιλεῖς ἀσέροι ὁδηγούμενοι, ποιμένες δὲ θαυμαζόντες, Θεὸν σὺν τῇ Τεκούσῃ σὲ προσκυνοῦσιν· ᾧ τοῦ θαύματος! ὁ τροφὸς τρέφεται ὑπὸ Μητρος Παρθένου, διὰ τὴν τοῦ κόσμου σωτηρίαν καὶ ἀνάπλασιν.

Ⲅ(7)Ⲅ

Εἰς τὸν στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια ἤχος πλ. ἀ.

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίρει ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ἐν τῇ σῆ μνήμῃ θεοφόρε Εὐθύ-
μιε, χοροὶ γάρ τῶν Ἀσωμάτων, καὶ νοερῶν λειτουργῶν, τὸ
σὸν πνεῦμα Πάτερ καταστέφουσι, πιστοὶ δὲ τὸ πάντιμον, καὶ
πολύαθλον σῶμα σου, νῦν προσκυνοῦντες, καὶ πιστῶς ἀσπαζό-
μενοι, χάριν ἄφθονον, δαψιλῶς ἀρυώμεθα, πάθη ἀποκαθαίρου-
σαν καὶ νόσους διώκουσαν, ταῖς πρὸς Θεὸν εὐπροσδέκτοις, καὶ
ἱεραῖς σου δεήσῃσιν, αἰεὶ ὄν δυσώπει ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι
τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

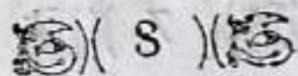
Χαίρει ἡ Ἐκκλησία Χριστοῦ, φαιδρυνομένη τοῖς λαμπροῖς
σου παλαίσμασι, τὸ πάλαι γὰρ γυμνωθεῖσαν, τῆς τῶν εἰκόνων
σεπτῆς, εὐκοσμίας, Πάτερ, κατεκόσμησας, διδοῦς τὴν ἀρχαίαν
τε καὶ οἰκείαν λαμπρότητα, τέρπεται νῦν δὲ, ἐν τοῖς κόλποις
κατέχουσα, τὸ πολύαθλον καὶ μυρίπνοον σῶμά σου, κόσμον ὡς
ἀναφαίρετον, καὶ δόξαν ἀκήρατον, ὃ προσκυνοῦντες ἐν πίστει,
τὸν ἱλασμόν ἐξαιτούμεθα ἡμῖν δωρηθῆναι διὰ σοῦ καὶ τὴν εἰ-
ρήνην, μάκαρ Εὐθύμιε.

Στίχ. Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ
ἄσσοί σου ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται.

Φεγγει τῶν θεουργῶν ἀρετῶν, προκαθαρθεῖς, τὴν θείαν χά-
ριν τοῦ Πνεύματος, ἐδέξω ἐν τῇ καρδίᾳ καὶ ἐπαυξήσας λαμ-
πρῶς, τὸ δοθέν σοι τάλαντον θεόληπτε, εἰσῆλθες γηθόμενος,
εἰς χαρὰν τοῦ Κυρίου σου, συναγελάζων ταῖς ἀύλοις δυνάμεσι,
καὶ τὴν ἄϋλον φωταυγίαν δεχόμενος, μέμνησο τῶν τιμώντων
σου, ἐν γῆ τὸ πολύαθλον, καὶ ἱερώτατον σκῆνος, Ἱερομάρτυς
Εὐθύμιε, Χριστὸν ἰκενεύων, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα
ἔλεος.

Δόξα ἤχος πλ. δ'.

Τὸ τῆς Ἱεραρχίας θεόδοτον χάρισμα τοῖς μαρτυρικοῖς
συμμίξας ἀγωνίσμασι, καὶ ἐν ἀμφοτέροις εὐδοκίμως ἐνδιαπρέ-
ψας, ὁμολογία τὸν βίον ἐλάμπρυνας. Ὅθεν καὶ τοῖς ὑπὲρ τῆς

εὐσεβείας καμάτοις τὴν τῶν εἰκονομάχων ἐκπολεμήσας αἵρεσιν, καὶ τὴν τῶν θείων εἰκόνων τιμητικὴν προσκύνησιν διὰ τῶν ἔργων βεβαιώσας, τό τῆς πίστεως κράτος ἐν τοῖς πέρασιν ἤγειρας. Νῦν δὲ Χριστῷ παριστάμενος τῷ πνεύματι, ὁμολογητὰς Εὐθύμιε, καὶ ἡμῖν καθορώμενος τῷ σώματι, τὰ πρὸς Θεὸν ἡμῖν ὡς ἄλλος Μωϋσῆς καθυπούργησον, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν· ὁ αὐτός Τῆς ἐορτῆς.

ΕΝ Βηθλεέμ συνέδραμον Ποιμένες, τὸν ἀληθῆ μηνύοντες Ποιμένα, τὸν καθήμενον ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ, καὶ ἀνακείμενον ἐν φάτνῃ, νηπίου μορφὴν δι' ἡμᾶς ἀνειληφότα, Κύριε δόξα σοι.

Νῦν ἀπολύεις. Τὸ Τρισάγιον. Ὅτι σοῦ ἐστίν. Καὶ τὰ Τροπάρια.

Πρῶτον τῆς ἐορτῆς ἤχος δ'.

Ἡ γέννησίς σου Χρισέ. Δόξα τοῦ ἁγίου· ὁ αὐτός.

ΚΑὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος, τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πράξιν εὖρες θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν. Διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῆς πίστεως ἐνήθλησας μέχρις αἵματος, Ἱερομάρτυς Εὐθύμιε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς. Καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ τροπάρια· εἶτα τὰ Καθίσματα.

Μετὰ τὴν ἀ. στιχολογίαν. Κάθισμα τοῦ Ἁγίου.

ἤχος γ'. Θείας πίστεως.

ΔΩρα τίμια Χριστῷ προσῆξας, νηπιάσαντι ἐκ τῆς Παρθένου, ἀντὶ χρυσοῦ μὲν τὴν πίστιν τὴν ἀρρήκτον, ἀντὶ λιβάνου δὲ βίου τὸ ἀμεμπτον, καὶ ἀντὶ σμύρνης τὸ τίμιον αἷμά σου, Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα· ὁ αὐτός. Τὴν ὠραιότητα.

ΥΠέρ τῆς πίστεως ἀγωνισάμενος, ποιμὴν πολύαθλε, διπλοῦς ἀπείληφας, καὶ τοὺς στεφάνους πρὸς Χριστοῦ, τοῦ μόνου ἀγνωθέτου· οὗ τὸ ἀφωμίωμα, σχετικῶς ἀσπαζόμενος, ἐπὶ τὸ ἀρχέτυπον, τὴν τιμὴν ἀναφέρεσθαι, ἐδίδαξας ἐπόμενος Πάτερ, θείοις Πατέρων διδάγμασι.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς, Ὅμοιον.

ΣΕπτῶς οἱ Μάγοι νῦν, ἰδοὺ παρίστανται, καὶ τὸ τρισόκλεον δῶρον προσφέρουσι, τῷ ἐν ἀγκάλαις τῆς ἀγνῆς Παρθένου ἐποχουμένῳ. Ἰωσήφ ὁ δίκαιος, καθορῶν ἐξεπλήττετο, ἤκουον ποιμένες δὲ, τῶν Ἀγγέλων τὴν αἴνεσιν, αἰνούντων εὐλαβῶς καὶ λεγόντων, Δόξα Θεῷ τῷ ἐν ὑψίστοις.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν. Τοῦ Ἀγίου. ἦχος δ'.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

ΝΗπιάσαντα σαρκί, τὸν ἀπερίγραπτον Θεόν, καὶ ὀφθέντα ἐπιγῆς, περιγραπτὸν ὡς ἀληθῶς, δισὶ τελείαις φύσεσι καὶ ἐνεργείαις, ἐκήρυξας πιστοῖς· καὶ προσκυνεῖν σχετικῶς, οἰκόνα τὴν αὐτοῦ, λαμπρῶς ἐδίδαξας, καὶ τῆς ἀγνῆς θεόπαιδος, ἀπάντων τε τῶν Ἀγίων Εὐθύμιε· μεθ' ὧν μὴ παύση, καθικετεύων, ὑπὲρ τῶν πίστει τιμώντων σε.

Δόξα· ὁ αὐτός. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ορθοτομῶν τῆς ἀληθείας τὸν λόγον, καὶ προκυνεῖσθαι σχετικῶς δογματίζων, τὰ τῶν Ἀγίων πάντων ἐκτυπώματα, ἔλαμψας Εὐθύμιε, ἐν συνόδῳ Πατέρων, λύσας ζοφερώτατον, σκότος εἰκονομάχων ὧν τὰς αἰκίσεις φέρων καρτερῶς, ὁμολογία τὸν βίον ἐλάμπρυνας.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς, Ὅμοιον.

ΥΠερφυῶς τὸν προαιώνιον λόγον, ἐν τῷ Σπηλαίῳ Βηθλεέμ γεννηθέντα, ὑπὸ ἀστέρος Μάγοι ὀδηγούμενοι, πίστει προσεκύνησαν, καὶ Ποιμένες τὸ θαῦμα, εἶδον καὶ ἐξέστησαν· ἡ Παρθένος δὲ μήτηρ, ἐκπληττομένη ἔλεγεν αὐτῷ, πῶς σε σπαργάνοις ἐλήσσω τὸν κτίστην μου.

Μετὰ τὸν Πολυέλαιον. Κάθισμα τοῦ Ἀγίου.

ἤχος πλ. δ'.

Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Ιωάννου τοὺς τρόπους τοῦ Βαπτιστοῦ, ἐκμιμούμενος Πάτερ, καὶ Ἡλιοῦ, τὸν ζῆλον τὸν ἐνθεον, βασιλεῖς ἀθετήσαντας, τὴν σχετικὴν εἰκόνων τῶν θείων προσκύνησιν, διελέγχεις ἄριστα, ὡς πίστεως πρόμαχος, ὄθεν καὶ κινδύνους, καρτερῶς ὑπομείνας, πικρὰς ἐξορίας τε, καὶ ἐπώδυνον θάνατον, Ἱερομάρτυς Εὐθύμιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα. ὁ αὐτός. ὁμοιον.

Ιθουόμενος αὖραις ταῖς θεϊκαῖς, πρὸς λιμένας ὀρμίσθης τοὺς γαληνοὺς, ἐν γῆ δὲ κατέλειπες, τὸ πολυάθλον σκῆνός σου, θησαυρὸν ἀνέκλειπτον, καὶ κρήνην ἀένναον, πλυμμουροῦταν ρεῖθρα, πιστοῖς τῶν Ἰάσεων· ὁ νῦν προσκυνοῦντες, ἀρυόμεθα πόθῳ, τὴν χάριν τὴν ἄφθονον, καὶ παθῶν ἀπολύτρωσιν, Ἱερομάρτυς Εὐθύμιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τὴν εἰρήνην δοῦναι τοῖς τιμῶσι σε, καὶ ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν σεπτὴν σου ἄθλησιν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. ὁμοιον.

Οὐρανίων Ἀγγέλων δόξα Θεῷ, ἐν ὑψίστοις, εἰρήνη τε ἐπὶ γῆς, βοώντων ἐθαύμαζον, οἱ Ποιμένες καὶ ἔσπευσαν, εἰς Βηθλεέμ ἀπαίροντες, ἰδεῖν τὸν τικτόμενον, ὃν καὶ προσκυνήσαντες, ὡς κτίστην ἀνύμνησαν. Μάγοι δὲ τὰ δῶρα, τῷ τεχθέντι Δεσπότῃ, ἀστέρος προλάμποντος, εὐσεβῶς προσκομίζουσιν, Ἰωσήφ δὲ ὁ δίκαιος, Ἀγγέλου κελεύσει θεϊκῆ, τὴν πρὸς ξένην κάθοδον πεποιήται, καθυπείκων τοῖς θείοις προσταγμασι.

Τὸ Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου. Προκείμενον ἤχος δ'.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου, ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων,
ἃν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Πᾶσα πνοή. Καὶ τὸ Εὐαγγέλιον.

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους, ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας.

ὁ Ν'. Δόξα ταῖς τοῦ Ἱεράρχου.

Καὶ νῦν, ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Ἐλεήμων ἐλέησόν με ὁ Θεός. Καὶ τὸ Ἰδιόμελον.

ἦχος πλ. β'.

Σήμερον τὰ στίφη τῶν πιστῶν πνευματικὴν χορείαν συστησάμενοι, τὸν τῆς εὐθυμίας ἐπώνυμον Ἱεράρχην ἀσματικοῖς ἐγκωμίοις καταστέψωμεν λέγοντες· χαίροις ὁ τῆς πίστεως πρόμαχος, καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἐδραῖωμα ἄσειστον· χαίροις ὁ τῶν οἰκονομάχων καθελῶν τὰς ἐνστάσεις, καὶ τὸν τῆς ὁμολογίας στέφανον παρὰ Θεοῦ κομισάμενος· χαίροις ὁ τὸ ἡγιασμένον σου σῶμα καταλείψας ἡμῖν ἰατρεῖον ἄμισθον νοσημάτων, καὶ θλιβομένων ψυχῶν παραμύθιον. Ἀλλ' ὦ παμμάκαρ Εὐθύμιε, ὡς αἰεὶ παριστάμενος Χριστῷ τῷ Θεῷ, μὴ διαλλείπης πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει καὶ πόθῳ τιμώντων τὴν σεβάσμιον μνήμην σου.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου!

Καὶ οἱ Κανόνες, τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἀγίου.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Χριστὸς βροτωθεὶς, ἦν ὅπερ, Θεὸς μένει.

ᾠδὴ α'. ἦχος α'. Ὁ Εἰρμός.

Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε· Χριστὸς ἐξ οὐρανῶν ἀπαντήσατε, Χριστὸς ἐπὶ γῆς, ὑψώθητε· ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ, καὶ ἐν εὐφροσύνῃ ἀνυμνήσατε λαοὶ, ὅτι δεδόξασται.

Ρεύσαντα ἐκ παραβάσεως, Θεοῦ τὸν κατ' εἰκόνα γενόμενον, ὅλον τῆς φθορᾶς ὑπάρξαντα, κρείττονος ἐπταιχότα, θείας ζωῆς, αὐθις ἀναπλάττει, ὁ σοφὸς Δημιουργὸς, ὅτι δεδόξασται.

Ιδὼν ὁ Κτίστης ὀλλύμενον, τὸν ἄνθρωπον χερσίν, ὃν ἐποίησε, κλίνας οὐρανοὺς κατέρχεται· τοῦτον δὲ ἐκ Παρθένου, θείας ἀγνῆς, ὅλον οὐσιούται· ἀληθεία σαρκωθείς, ὅτι δεδόξασται.

Σοφία λόγος και δύναμις, Υἱὸς ὧν τοῦ Πατρὸς, καὶ ἀπαύ-
γασμα, Χριστὸς ὁ Θεός. Δυνάμεις λαθῶν, ὅσας ὑπερκosμίους,
ὅσας ἐν γῆ, καὶ ἐνανθρωπήσας, ἀνεκτήσατο ἡμᾶς, ὅτι δεδόξασαι.

Τοῦ Ἁγίου.

οὔ ἡ ἀκροστιχίς.

Τεχθεὶς σέ Χριστὸς σπαργάνοις σέφει Πάτερ.

ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος.

Τεχθέντα, τὸν αἰεὶ ὄντα Κύριον, καὶ σπαργανούμενον, σπαρ-
γανωθείς μαστίγων αἰκισμοῖς, εὐσεβῶς προσεκύνησας, καὶ
πρὸς αὐτὸν Εὐθύμιε, μετ' εὐθυμίας προσεχώρησας.

Εν φάτνῃ, ἀνακλιθεὶς ὁ Κύριος, δῶρον γενέθλιον, τῶν σῶν
αἱμάτων μάκαρ τοὺς κρουνοὺς, καὶ πληγῶν σου τοὺς μώλωπας,
ὑπὲρ χρυσὸν καὶ λίβανον, καὶ ὑπὲρ σμύρναν προσεδέξατο.

Χρυσὸν μὲν, παρὰ τῶν Μάγων δέχεται, τεχθεὶς ὁ Κύριος, τῆς
πρὸς αὐτὸν ἀγάπης δὲ τῆς σῆς, Ἱεράρχα τὸ γνήσιον, καὶ τὸ
στερρόν καὶ εὐτονον, τῆς ἀνευδότης καρτερίας σου.

Θανάτῳ, τὸν τοῦ Δεσπότης θάνατον, ἐκμιμησάμενος, δεσπο-
τικὰς ἐβόησας φωνὰς ὑπὲρ τῶν ἀναιρούντων σε, εἰλικρινῶς εὐ-
χόμενος, Ἱεροφάντα πανσεβάσμιε.

Θεοτοκίον.

Εκ σοῦ τῆς Ἑπεραγίας σήμερον· ὁ τοῦ παντὸς ποιητῆς,
σωματικῶς γεννᾶται καθ' ἡμᾶς, καὶ σπαργάνοις εἰλίσσεται, ὁ
σπαργανώσας θάλασσαν, ὁμίχλη Μήτηρ Ἀειπάρθενε.

Καταβασίαι.

Χριστὸς γεννᾶται.

καὶ Ἔσωσεν λαόν.

Ἦδὴ γ'.

Ὁ Εἰρμός.

Τὼ πρὸ τῶν αἰώνων ἐκ Πατρὸς γεννηθέντι ἀρρέυστως Υἱῷ,
καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Παρθένου, σαρκωθέντι ἀσπόρως, Χριστῷ
τῷ Θεῷ βοήσωμεν· ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν ἅγιος εἶ Κύριε.

Ο τῆς ἐπιπνοίας μετασχὼν τῆς ἀμείνω Ἀδὰμ χοϊκός, καὶ πρὸς φθορὰν κατολισθήσας, γυναικεία ἀπάτη, Χριστῷ γυναικὸς βοᾷ ἐξ ὀρῶν, ὁ δὲ ἐμὲ κατ' ἐμὲ γεγονώς, ἅγιος εἶ Κύριε.

Σύμμορφος πηλίνης, εὐτελοῦς διαρτίας Χριστὲ γεγονώς, καὶ μετοχῇ σαρκὸς τῆς χείρω, μεταδοὺς θείας φύτλης, βροτὸς πεφυκώς, καὶ μείνας Θεός, ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν ἅγιος εἶ Κύριε.

Βηθλεέμ εὐφαίνου, ἡγεμόνων Ἰούδα βασίλεια· τὸν Ἰσραὴλ γὰρ ὁ ποιμένων, Χερουβίμ ὁ ἐπ' ὤμων, ἐκ σοῦ προελθὼν Χριστὸς ἐμφανώς, καὶ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, πάντων ἐβασίλευσεν.

Ἄλλος. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ιχώρας μαρτυρικούς, ἀντὶ λιθάνου καὶ χρυσοῦ σμύρνης τε, σὺ Ἱερεὺς προσήνεγκας, τῷ ἐν Βηθλεέμ γεννηθέντι Χριστῷ.

Στερρότητι λογισμοῦ, καὶ γενναιότητι ψυχῆς ἤλεξας, τὸν δυσεβῆ Δέοντα, κατὰ τοῦ Σωτῆρος λυττήσαντα.

Στεφάνου σὺ μιμητῆς, τοῦ πρωτομάρτυρος Χριστοῦ γέγονας, τῶν φονευτῶν Εὐθύμιε, ὑπὲρ σωτηρίας εὐχόμενος.

Ετήρησας ἐμμελῶς, τὴν τοῦ Σωτῆρος ἐντολὴν Ὅσιε, καὶ τὴν ψυχὴν τέθεικας, ὑπὲρ τοῦ ποιμνίου Εὐθύμιε.

Θεοτοκίον.

Χωρίον χωρητικόν, τοῦ ἀχωρήτου πλαστουργοῦ γέγονας, τοῦτον σαρκὶ χωρήσασα, Κεχαρητωμένη Πανάχραντε.

Καταβασίαι.

Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων. καί

Νεῦσον πρὸς ὕμνους.

Τὸ Κοστάκιον τῆς Ἑορτῆς. Εἶτα τοῦ Ἀγίου.

ἤχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Εγθυμίας ἐμπλεως, καὶ θυμηδίας ἀρρήτου, φερωνύμως Ὅσιε,

ὑπὲρ τῶν θείων εἰκόνων, ἔφερεις πικρῶν βασάνων τὰς ἀλγηδόνας, στέφανον τῆς ἀφθαρσίας σοὶ προξενούσας, διὰ τοῦτο ἀνεδείχθης, τῆς εὐσεβείας ὑπέρμαχος ἔνδοξος.

Ὁ Οἶκος.

Τὸ ἐν εἰκόνι τυπουμένῳ θεανδρικῷ χαρακτῆρι ἐνατενίζων, καὶ διὰ τῆς προπτύξεως τὴν σχετικὴν ἀπονέμων προσκύνησιν καὶ τιμὴν, τὰς ὄψεις καὶ τὰ χεῖλη καθηγιάζεις Ὅσιε, δι' αὐτῆς δὲ πρὸς τὸ θεῖον ἀρχέτυπον διαβιβάζων τὸν νοῦν, καὶ τῷ γλυκυτάτῳ ἔρωτι τῆς αὐτοῦ ἀγαπήσεως τιτρωσκόμενος, τὰ τῆς θεόπαιδος θαύματα, καὶ τῶν Ἀγίων ἀπάντων τὰ κατορθώματα ἱστορεῖσθαι καὶ τιμᾶσθαι συνοδικῶς ἐβεβαίωσας, ὧν τὸν βίον καὶ τοὺς ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας ἀγῶνας ζηλώσας, Βασιλεῖς παρανόμους διήλεγξας, τὴν τῶν θείων εἰκόνων προσκύνησιν δυσεβῶς ἀθετήσαντας. Ὅθεν καὶ διωγμοὺς ἀνδρειοφρόνως ἐγκαρτερήσας, καὶ ὁμολογία τὸν βίον ἐπισφραγίσας, εἰς οὐρανοὺς στεφανηφόρος, περιχαρῶς ἀνελήλυθας· διὰ τοῦτο ἀνεδείχθης, τῆς εὐσεβείας ὑπέρμαχος ἔνδοξος.

Κάθισμα τοῦ Ἀγίου.

ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ευθύμιον πιστοὶ, τὸν Χριστοῦ Ἱεράρχην, ἀθλήσαντα στερῶς, καὶ ἐχθροὺς καθελόντας, συμφώνως τιμήσωμεν, καὶ ὠδαῖς καταστέψωμεν· καὶ γὰρ ῥήμασιν, εἰκονομάχων ἐλέγξας, τὴν δυσσέβειαν, ἐν παρρησίᾳ κηρύττει, εἰκόνων προσκύνησιν.

Τῆς Ἑορτῆς.

ΕΝ φάτνῃ δι' ἡμᾶς, τῶν ἀλόγων ἐτέχθης, μακρόθυμε Σωτήρ, νηπιάσας βουλήσει. Ποιμένες δὲ σὲ ὕμνησαν, μετ' Ἀγγέλων κραυγάζοντες. Δόξα, αἴνεσις, τῷ ἐπὶ γῆς γεννηθέντι, καὶ ὑψώσαντι, τῶν γηγενῶν τὴν οὐσίαν, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

Ραβδος ἐκ τῆς ρίζης, Ἰεσσαί, καὶ ἄνθος ἐξ αὐτῆς Χριστέ· ἐκ

τῆς Παρθένου ἀνεβλάστησας, ἐξ ὄρους ὁ αἰνετὸς, κατασκίου δασέος· ἤλθες σαρκωθείς ἐξ Ἀπειράνδρου ὁ ἄυλος καὶ Θεὸς, δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

ΟΝ πάλαι προεῖπεν Ἰακώβ, ἐθνῶν ἀπεκδοχὴν Χριστέ, φυλῆς Ἰουδα ἐξανέτειλας, καὶ δύναμιν Δαμασκοῦ, Σαμαρείας, Σκῦλά τε, ἤλθες προνομεύσας πλάνην τρέπων, εἰς πίστιν Θεοπρεπῆ, δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

ΤΟῦ Μάντεως πάλαι Βαλαάμ, τῶν λόγων μυητὰς σοφοῦς, ἀστεροσκόπους χαρᾶς ἔπλησας, ἀστὴρ ἐκ τοῦ Ἰακώβ, ἀνατείλας Δέσποτα, ἐθνῶν ἀπαρχὴν εἰσαγομένους, ἐδέξω δὲ προφανῶς, δῶρά σοι δεκτὰ προσχομίζοντας.

ΩΣ πόκῳ γαστρὶ Παρθενικῇ, κατέβης ὑετὸς Χριστέ, καὶ ὡς σταγόνες ἐν γῆ στάζουσαι, Αἰθίοπες καὶ Θαρσεῖς, καὶ Ἀράβων νῆσοι τε, Σαβὰ Μήδων πάσης γῆς κρατοῦντες, προσέπεσόν σοι Σωτῆρ, δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἄλλος. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

ΡΑπιζόμενος τὸ πρόσωπον τὸ τῇ θεῖα, χαριτωθὲν λαμπρότητι τῆς ἄνω σοφίας, γέγονας συμμέτοχος Χριστοῦ, παμμακάρισε, τοῦ ὑπὲρ ἡμῶν ραπισθέντος σαρκί.

ΙΕρωσύνης τὸ σέβας οὐκ αἰδεσθέντες, οἱ ἀσεβεῖς καὶ πρόμαχοι, κακίας ἐργάται, γῆρας οὐ τιμήσαντες, τὸ σὸν οἱ παράνομοι, ἀνελεημόνως ἐμάστιζον.

ΣΠαργανομένῳ καὶ φάτνῃ ἀνακειμένῳ, τῷ λυτρωτῇ Εὐθύμιε, πολύτιμον δῶρον, Πάτερ προσενήνοχας, τὸ τίμιον αἷμα σου, πόθῳ δι' αὐτὸν ἐκχυνόμενον.

ΤΟῖς τοῦ Σωτῆρος σπαργάνοις ἐνειλιμμένος, καὶ τὴν αὐτοῦ ἀγάπητιν, περιεζωσμένος, τούτῳ προσεπέλασας, τῷ λύθρῳ σταζόμενος, τῷ ἐκ μαιφόνου χυθέντι χειρός.

Ο τὰς ἀύλους Οὐσίας δημιουργήσας, σωματικῶς ὡς ἄνθρωπος, ἐκ σοῦ Θεομήτορ, σήμερον γεγέννηται, αὐτῷ οὖν βοήσωμεν, δόξα ἐν ὑψίστοις Χριστῷ τῷ Θεῷ.

Καταβασίαι.

Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαί, καὶ

Γένους βροτείου.

ᾠδὴ εἰ. Ὁ Εἰρμός.

Θεὸς ὧν εἰρήνης, Πατὴρ οἰκτιρμῶν, τῆς μεγάλης βουλῆς σου τὸν Ἄγγελον, εἰρήνην παρεχόμενον ἀπέστειλας ἡμῖν, ὅθεν θεογνωσίας, πρὸς φῶς ὁδηγηθέντες, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες, δοξολογοῦμεν σε φιλόανθρωπε.

Εν δούλοις τῷ Καίσαρι, δόγματι, ἀπεγράφης ποθήσας, καὶ δούλους ἡμᾶς ἐχθροῦ καὶ ἁμαρτίας ἠλευθέρωσας Χριστέ· ὅλον τὸ καθ' ἡμᾶς δὲ πτωχεύσας, καὶ χοϊκὸς, ἐξ αὐτῆς ἐνώσεως, καὶ κοινωνίας ἐθεούργησας

Ἰδοὺ ἡ Παρθένος, ὡς πάλαι φυσὶν, ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα ἐκύησε, Θεὸν ἐνανθρωπήσαντα, καὶ μένει Παρθένος· δι' ἧς καταλλαγέντες, Θεῷ οἱ ἁμαρτωλοὶ, Θεοτόκον κυρίως οὔσαν, ἐν πίστει ἀνυμνήσωμεν.

Ἄλλος. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Σοὶ ἔμψυχος εἰκὼν, τῷ Σωτῆρι προσάγεται, τιμήσας σου τὴν εἰκόνα, ὁ σοφὸς Ἱεράρχης, Εὐθύμιος ὁ ἐνδοξος.

Σοὶ Δέσποτα ποιμὴν, εὐθυμίας φερόνυμος, τὰ στίγματα τῆς σαρκός σου, περιφέρων οἰκείῳ ἐν σώματι προσφέρεται.

Πῦρ ἔσβεσας θυμοῦ, τῶν ἀνόμων Εὐθύμιε, τοῖς χεύμασι τῶν ἀδίκως, ἐχχυθέντων αἱμάτων, παμμάκαρ Ἱερώτατε.

Ανέστειλας ὄρμην, τῶν ἀθέων Εὐθύμιε, τῇ ῥύμη τῶν διδασκῶν σου, σχετικῶς τὴν εἰκόνα, τιμήσας τοῦ Κυρίου σου.

Θεοτοκίον.

Ροῦς ἔστη τῆς φθοᾶς, ἡ Παρθένος ἀφθόρως γὰρ, γεγέννηκε τὸν τὴν φύσιν, τῶν ἀνθρώπων φθαρεῖσαν, φθοᾶς ἐλευθερώσαντα.

Καταβασίαι.

Θεὸς ὦν εἰρήνης. Καί

Ἐκ νυκτὸς ἔργων.

ᾠδὴ 5. Ὁ Εἰρμός.

Σπλάγχων Ἰωνᾶν, ἔμβυον ἀπήμεσεν, ἐνάλιος θῆρ, οἶον ἐδέξατο· τῇ Παρθένῳ δὲ ἐνοικήσας ὁ Λόγος, καὶ σάρκα λαβὼν, διελήλυθε φυλάξας ἀδιάφθορον, ἧς γὰρ οὐχ' ὑπέστη ρεύσεως, τὴν τεκοῦσαν κατέσχεν, ἀπήμαντον.

Ηλθε σαρκωθείς, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, γαστρὸς ὄν Πατῆρ, πρὸ Ἐωσφόρου γεννᾶ· τὰς ἡνίας δὲ, ὁ κρατῶν τῶν ἀχράντων Δυνάμεων, ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων ἀνακλίνεται, ῥάκη σπαργανοῦται, λύει δὲ πολυπλόκους σειρὰς παραπτώσεων.

Νέον ἐξ Ἀδάμ, παιδίον φυράματος, ἐτέχθη Υἱὸς, καὶ πρὸς τὸν πατέρα δέδοται· τοῦ δὲ Μέλλοντος, οὗτος ἐστὶν αἰῶνος, Πατῆρ καὶ Ἄρχων, καὶ καλεῖται τῆς μεγάλης βουλῆς Ἄγγελος, οὗτος ἰσχυρὸς Θεὸς ἐσι, καὶ κρατῶν ἐξουσία τῆς κτίσεως.

Ἄλλος. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Γυμνώσει τοῦ τῶν πάντων Σωτῆρος τὴν γύμνωσιν, ἐκμιμησάμενος Πάτερ, καὶ μαστίγων πόνους ἐγκαρτερήσας, τὸ σὸν αἷμα, τῷ ἐκείνου ἐπέχεας αἵματι.

Αγάπην, καὶ ἐλπίδα, καὶ πίστιν θεόφρονα, τὰς δι' αἰῶνος μενούσας, ἀρετὰς πλουτήσας τῷ γεννηθέντι, ἐκ Παρθένου δοροφορεῖς τρισμάκαρ Εὐθύμιε.

Νομίμως, τῷ Χριστῷ λειτουργήσας τὴν ἔνθεον, ἱερουργίαν τοῦ λόγου, μισθὸν τούτου, Πάτερ ἀντεκομίσω, θεορρήμων, τὸ σὲ τελειωθῆναι δι' αἵματος.

Ο πλάσας, κατ' εικόνα ἰδίαν τὸν ἄνθρωπον, διὰ πολλὴν εὐ-
σπλαγγνίαν, ἀναπλάττει τοῦτον ἐκ σοῦ Παρθένε, Θεομήτορ,
ὀλοκλήρως αὐτὸν ἐνδυσάμενος.

Καταβασίαι.

Σπλάγγων Ἰωνᾶν. Καί

Ναίων Ἰωνᾶς.

Κοντάκιον τῆς ἡμέρας. ἤχος πλ. β'.

Ο πρὸ Ἐωσφόρου ἐκ Πατρὸς ἀμήτωρ γεννηθεὶς, ἐπὶ τῆς
γῆς ἀπάτωρ ἐσαρκώθη σήμερον ἐκ σοῦ. ὅθεν Ἀστὴρ εὐαγγελί-
ζεται Μάγοις. Ἄγγελοι δὲ μετὰ Ποιμένων ὕμνοῦσι, τὸν
ἄχραντον τόκον σου, ἡ Κεχαριτωμένη.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἀγεώργητον βότρυν βλαστήσασα ἡ μυστικὴ ἄμπελος, ὡς
ἐπὶ κλάδων, ἀγκάλαις ἐβάσταζε, καὶ ἔλεγε· σὺ εἶ καρπὸς μου,
σὺ εἶ ζωὴ μου! ἀφ' οὗ ἔγνων, ὅτι καὶ ὁ ἡμῶν, εἰμὶ· σὺ Θεὸς
μου! Τὴν γὰρ σφραγίδα τῆς Παρθενίας μου ὀρῶσα ἀκατάλυ-
τον, κηρύττω σε ἄτρεπτον Λόγον, σάρκα γενόμενον· οὐκ οἶδα
σποράν, οἶδά σε λύτην τῆς φθορᾶς· ἀγνή γὰρ εἰμὶ, σοῦ προελ-
θόντος ἐξ ἐμοῦ· ὡς γὰρ εὖρες, ἔλιπες μήτραν ἐμήν, διὰ τοῦτο
συγχορεύει πᾶσα κτίσις βοῶσά μοι, χαῖρε, ἡ κεχαριτωμένη.

Ἐπιτῶ αὐτῷ Μηνί Κς'. Ἡ Σύναξις τῆς Ἑπεραγίας
Δεσποίνης ἡμῶν, καὶ Θεοτόκου Μαρίας.

- Λεχὼ ἄμωμον ἀνδρὸς μὴ γνοῦσαν λέχος,
- Δώροις ἀμώμοις δεξιούμαι ταῖς λόγοις·
- Μολπὴν ἀγνωτάτη λεγοῖ εἰκάδι ἕκτη ἀείδω.

Ἡ εἰς Αἴγυπτον φυγὴ τῆς Ἑπεραγίας Θεοτόκου, μετὰ τοῦ
θεοῦ βρέφους, καὶ Ἰωσήφ τοῦ Μνήστορος.

- » Ἦχοντα πρὸς σὲ τὸν πάλαι πλήξαντά σε,
- Αἴγυπτε φρίττει, καὶ Θεὸν τοῦτον φρόνει.

Ὁ Ὅσιος Πατὴρ ἡμῶν Κωνσταντῖνος ὁ ἐξ Ἰουδαίων,
ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

- Ὡς ἐξ ἀκανθῶν τῶν Ἰουδαίων ῥόδον,
- Ὁ θεῖος ἀνθεῖ καὶ θανὼν Κωνσταντῖνος.

Ὁ Ὅσιος Πατὴρ ἡμῶν Εὐάρεστος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

- » Ἐσπευδεν Εὐάρεστος ἔργῳ καὶ λόγῳ,
- Ἔως τελευτῆς εὐαρεστεῖν σοι Λόγε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν
Εὐθυμίου Ἐπισκόπου Σάρδεων τοῦ Ὁμολογητοῦ.

- Θεῶ παραστάς Εὐθύμιε τρισμάκαρ,
- Πλήρης ἀλήκτου τυγχάνεις εὐθυμίας.

Ο ΒΙΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ.

Διπλῆ εἶναι ἡ ἀγάπη (εὐλογημένοι Χριστιανοί) ἡγουν φυσικὴ ἀγάπη καὶ ἠθικὴ ἀγάπη. Καὶ φυσικὴ ἀγάπη μὲν εἶναι ἐκείνη ἡ συμπάθεια, τὴν ὁποίαν ἔχει φυσικῶς ὁ ἄνθρωπος πρὸς τὸν ὁμοῖόν του ἄνθρωπον, καὶ πρὸς πᾶν ἄλλο πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον ἤθελε φανῆ εἰς αὐτὸν ἀρεστὸν καὶ ἄξιον τῆς ἀγάπης του. Τοιοῦτοτρόπως καθ' εἰς ἀγαπᾷ τὸν ἄλλον ὡς ἄνθρωπον ὁμοῖόν του, καὶ θέλει τὸ καλὸν καὶ τὴν εὐτυχίαν του. Ἡ ἀγάπη αὕτη εἶναι ἔμφυτος εἰς τὴν καρδίαν τοῦ ἀνθρώπου, καὶ εἶναι ἀδύνατον νὰ τὴν ἀρνηθῆ, ἐν ὅσῳ εἶναι καθαρὸς ὁ νοῦς του ἀπὸ πάθη καὶ ἀπὸ προλήψεις. Φυσικῶς λοιπὸν ὁ ἄνθρωπος ἀγαπᾷ τοὺς γονεῖς του, τοὺς συγγενεῖς του, τοὺς φίλους του, τοὺς συμπολίτας του, τοὺς ὁμοεθνεῖς του, καὶ γενικῶς πάντα ἄνθρωπον, ἐν ὅσῳ τὸν θεωρεῖ ὡς πλάσμα ἐνὸς Θεοῦ, καὶ τέκνα δύο πρωτοπλάστων ἀνθρώπων, ὅμοια καθ' ὅλας τὰς φυσικὰς ὁρέξεις καὶ κλίσεις.

Ἡθικὴ δὲ ἀγάπη εἶναι ἐκείνη, τὴν ὁποίαν δείχνει ὁ ἄνθρωπος πρὸς τὸ καλὸν καὶ πρὸς τὴν ἀρετὴν. Τοιοῦτοτρόπως ἀγαπῶμεν τοὺς δικαίους ἀνθρώπους, τοὺς ἐλεήμονας, τοὺς εὐεργέτας, καὶ γενικῶς τοὺς ἐναρέτους.

Ἄφινω τὴν πρὸς τὸν Θεὸν ἀγάπην, ἣτις εἶναι φυσικὴ καὶ ἠθικὴ· καθότι ὁ Θεὸς εἶναι ὁ οὐράνιος πατὴρ ἡμῶν, καὶ δημιουργὸς τοῦ παντός, καὶ ὁ μόνος τέλειος κατὰ τὴν ἀγιότητα καὶ κατὰ τὴν ἀρετὴν. Ἡ φυσικὴ ἀγάπη εὐρίσκεται καὶ εἰς ὅλα τὰ ἄλογα ζῶα, καὶ τὰ θηρία τῆς γῆς· διότι ἕκαστον τούτων ἀγαπᾷ τὸ ὅμοιον, καὶ τρέχει πρὸς τὸ ὁμόφυλον, δυσαρρεστεῖται δὲ καὶ φωνάζει ὅταν ἀποχωρίζεται ἀπὸ τῶν ὁμογενῶν τοῦ ζώου· πώποτε δὲ τὰ ἄλογα ταῦτα ζῶα, καὶ αὐτὰ ἀκόμι τὰ ἀγριώτερα θηρία δὲν μισοῦσι, μήτε ἐχθρεύονται, μήτε ἀντιμάχονται πρὸς τὰ ὁμογενῆ αὐτοῖς ζῶα, μηδὲ ἐκβαίνουν ἀπὸ τὰ ὅρια τῆς ἐμφύτου ἀγάπης.

Ἄλλ' ὁ ἄνθρωπος, μ' ὅλον ὅτι εἶναι τὸ ἐντελέστερον καὶ θεοπρεπέστερον ἔργον τοῦ Θεοῦ, μ' ὅλον ὅτι εἶναι προικισμένος μὲ τὰ πλεόν ἐξαίρετα καὶ πολίτιμα χαρίσματα τῆς θείας σοφίας, μὲ λογικόν, μὲ νοῦν, μὲ κρίσιν, μ' ὅλον ὅτι ἔχει τὴν δύναμιν καὶ τὰ μέσα νὰ καλλιεργῇ, καὶ νὰ τελειοποιῇ τὰς αἰσθήσεις του καὶ τὰς γνώσεις του διὰ τῆς ἔσω καὶ τῆς ἔξω σοφίας, μ' ὅλα ταῦτα, λέγω, ὁ ἄνθρωπος τυφλούμενος ἀπὸ κακὰ πάθη, καὶ σκοτιζόμενος ἀπὸ διεστραμμένας προλήψεις, ἀθετεῖ καὶ καταπατεῖ τὴν φυσικὴν καὶ ἠθικὴν ἀγάπην, καὶ οὕτω γίνεται ἀγριώτερος καὶ τῶν ἀλόγων ζώων καὶ θηρίων τῆς γῆς, κινούμενος ἀλόγως κατὰ τῆς ἀνθρωπότητος, καὶ κατ' αὐτῶν τῶν ὁμογενῶν καὶ συγγενῶν του, καὶ τὸ θηριωδέστερον καὶ ἐλεεινότερον, ἀντιβαίνει μανιωδῶς καὶ κατ' αὐτοῦ τοῦ δημιουργοῦ Θεοῦ, γεμάτα εἶναι καὶ τὰ παλαιὰ καὶ τὰ νεώτερα ἱστορικὰ βιβλία ἀπὸ τοιαῦτα παραδείγματα αἰμοβόρων ἀνθρώπων, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν ἀνθρωπομόρφων θηρίων.

Τοιοῦτοι εἶναι καὶ ἐκεῖνοι οἱ βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνες, οἵτινες τυφλούμενοι ἀπὸ ἰδιοφελῆ αὐτῶν πάθη, καὶ σκοτιζόμενοι ἀπὸ ματαιίας καὶ ἀνοήτους προλήψεις, κατεπάτησαν ἀσυνειδήτως πᾶσαν αἰσθησιν φυσικῆς καὶ ἠθικῆς ἀγάπης, ἐκίνησαν πόλεμον κατὰ τοῦ ζῶντος καὶ ἀληθινοῦ Θεοῦ, καὶ διωγμὸν μέγαν κατὰ τῆς ἀνθρωπότητος, βασανίζοντες καὶ θανατώνοντες ἀσπλάγχχνως τοὺς ἀληθινοὺς λατρευτὰς τῆς θείας σοφίας, χωρὶς νὰ ἀπέχουν καὶ ἀπὸ τῶν ἰδίων ὁμογενῶν καὶ φίλων, καὶ συγγενῶν, καὶ φιλτάτων καὶ αὐτῶν τῶν γονέων, βιάζοντες αὐτοὺς νὰ ἀρνηθῶσι τὸν δημιουργὸν καὶ κτίστην τοῦ παντός Θεόν, καὶ νὰ προσκυνήσωσι τὰ κτίσματα, καὶ τὰ κωφὰ καὶ ἀναίσθητα εἶδωλα, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν τοὺς πονηροὺς δαίμονας.

Ἄλλ' ἐκεῖνοι μὲν εἰδωλολάτραι ὄντες καὶ ἑτερόθρησκοι, ἐβασάνιζαν τοὺς Χριστιανούς, σπουδάζοντες νὰ τοὺς μεταστρέψωσι εἰς τὴν πλάνην τῆς εἰδωλολατρείας· ἡ δὲ αἵρεσις τῶν δυσεβῶν εἰκονομάχων ὑπερέβη πᾶσαν θηριωδίαν καὶ ἀπανθρωπίαν· ἐπειδὴ χριστιανοὶ ὄντες, κατέτρεχον τοὺς χριστια-

νοὺς, καὶ τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας ὄπαδοι ὄντες, ἐβασάνιζαν, καὶ ἐξόριζαν, καὶ ἐθανάτωναν τοὺς σεβομένους τὰ ἐκτυπώματα τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς κυρίας ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ τῶν Ἁγίων πάντων, καὶ οὕτως ἐγύμνωσαν τὰς Ἐκκλησίας ἀπὸ τὸν ὠραιότερον καὶ ἀληθῆ στολισμὸν, ἤτοι ἀπὸ τὰς σεπτὰς καὶ ἁγίας Εἰκόνας.

Καὶ τοῦτο δὲν ἦτον ἄλλο, παρὰ τέχνη τοῦ παμπονήρου καὶ φθονεροῦ διαβόλου, διὰ νὰ ταπεινώσῃ καὶ νὰ ὀλιγωστεύσῃ καὶ νὰ σμικρύνῃ τὴν δόξαν καὶ εὐπρέπειαν τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, καὶ τὸν ὠραῖον καὶ ἅγιον στολισμὸν τῶν ἱερῶν ναῶν. Ἄλλ' ἔμεινε τέλος πάντων νικημένος καὶ κατησχυμένος ὁ ἐχθρὸς τοῦ καλοῦ καὶ τῆς ἀληθείας διάβολος, καὶ πάλιν ἡ Ἐκκλησία ἔμεινε ἀσάλευτος καὶ θριαμβεύουσα, ἐπειδὴ κατὰ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου « Πύλαι ἄδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς . » Οἱ ὑπέρμαχοι τῆς ἀληθείας, καὶ γενναῖοι τοῦ Χριστοῦ στρατιῶται ἠγωνίσθησαν ὑπὲρ τῶν ἁγίων Εἰκόνων μέχρις αἵματος, πολεμήσαντες μὲν τὴν κακοδοξίαν τῶν εἰκονομάχων μὲ ἀποδείξεις γραφικὰς καὶ ἱστορικὰς, ἀποδείξαντες δὲ ὅτι τιμῶμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὰς ἁγίας Εἰκόνας ὄχι ὡς πρωτότυπα, ἀλλ' ὡς τύπους τῶν πρωτοτύπων, ὄχι λατρευτικῶς, ἀλλὰ τιμητικῶς καὶ σχετικῶς, καθότι ἡ τιμὴ τὴν ὁποίαν ἀποδίδομεν εἰς αὐτάς, ἀνάγεται καὶ ἀναφέρεται εἰς τὰ εἰκονιζόμενα πρωτότυπα· ἀσπαζόμεθα δὲ αὐτάς, διὰ νὰ ἁγιασθῶμεν καὶ σωματικῶς καὶ ψυχικῶς.

Τίς δύναται δὲ νὰ διηγηθῆ ὅσα ἐδοκίμασε τότε ἀπὸ τοὺς κακόφρονας βασιλεῖς ἢ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία! φρικτὰ καὶ ἀνεκδιήγητα κολαστήρια ἐπενοοῦντο κατὰ τῶν ἁγίων ὁμολογητῶν τῆς εὐσεβείας! φυλακαὶ σκοτειναὶ καὶ βρομεραὶ, ἐξορίαὶ πικραὶ καὶ πολοκαιριναὶ εἰς μακρότατα μέρη· βάσανοι, τιμωρία, καὶ τέλος πάντων θάνατοι σκληροὶ καὶ ἐπόδυνοι διεδέχοντο τοὺς ὁμολογητὰς τῶν σεβασμίων εἰκόνων, καὶ στερρόους ὑπερμάχους τῆς εὐσεβείας, ἐκ τῶν ὁποίων εἷς εἶναι καὶ ὁ σήμερον παρ' ἡμῖν ἑορταζόμενος καὶ δοξαζόμενος, ὁ ἐν ἁγίοις, λέγω, Πατὴρ ἡμῶν καὶ ὁμολογητῆς **Εὐθύμιος**, ὁ λαμπρὸς ἡμῶν προστάτης καὶ πολυούχος, ὁ μετὰ θαυμασμοῦ πολλοῦ καὶ ἐκπλήξεως δρώμενος ὑπὸ πάντων, καὶ ὡσπερ ζῶν καὶ λαλῶν προσκυνούμενος εὐλαβῶς, καὶ ἀσπαζόμενος μετὰ πόθου· τοῦ ὁποίου τὸν βίον καὶ τὰ γενναῖα παλαιίσματα θέλω διηγηθῆ σήμερον πρὸς ὑμᾶς, εἰς δοξολογίαν μὲν Θεοῦ, αἶνον δὲ καὶ τιμὴν τοῦ Ἁγίου, καὶ πρὸς ὠφέλειαν ψυχικὴν πάντων ὑμῶν τῶν φιλεόρτων πανηγυριστῶν, τοὺς ὁποίους παρακαλῶ, νὰ προσέξῃτε μετ' εὐλαβείας εἰς τὴν διήγησιν.

Οὗτος ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν **Εὐθύμιος** ἔζη κατὰ τοὺς χρόνους τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων βασιλέων, **Κωνσταντίνου** καὶ **Ἑλένης** τῆς μητρὸς

αὐτοῦ, ἦτοι κατὰ τὸ ἑπτακοσιοστὸν ὀγδοηκοστὸν ἔτος ἀπὸ Χριστοῦ. Κατήγετο ἀπὸ τὰ μέρη τῆς Ἀσίας, ἐκ τινος χώρας, Οὐζαρά λεγομένης, εἰς τὰ σύνορα τῆς Λυκαονίας· υἱὸς Χριστιανῶν γονέων, οἵτινες ἔχοντες κτήματα ἴδια ἀμπέλους, χωράφια, ζῶα, καὶ ἄλλα κινητὰ καὶ ἀκίνητα πράγματα, ἔζων μὲ αὐτάρκειαν. Εἶχον δὲ καὶ ἄλλα τέχνα, τὰ ὁποῖα ἔβαλαν εἰς διαφόρους τέχνας, τὸν δὲ ἅγιον ἔδωκαν οἱ γονεῖς του εἰς τὴν μάθησιν τῶν ἱερῶν γραμμάτων, τὰ ὁποῖα ἔμαθε καλῶς, εἰς ὀλίγον διάμχ καιροῦ, ὁμοίως καὶ ὅλην τὴν Ἐκκλησιαστικὴν τάξιν καὶ ἀκολουθίαν, διότι εἶχε νοῦν δεξιόν, καὶ φυσικὴν ἐπιτηδειότητα, εἰς τὸ μανθάνειν. Ἐπειτα ἠθέλησεν ὁ ἅγιος νὰ μάθῃ καὶ τὴν γλῶσσαν τῆς Ἐκκλησίας, ἠγουν ἐπεθύμησε νὰ διδαχθῆ καὶ τῶν Ἑλληνικῶν μαθημάτων τὴν παιδείαν, ὡς ἀναγκαίαν εἰς τὸν Χριστιανόν, διὰ νὰ ἀναγινώσκῃ καὶ νὰ ἐννοῆ, καὶ νὰ ἐξηγῆ εἰς ἄλλους τὰς θείας Γραφάς, δηλαδὴ τὴν Παλαιὰν καὶ Νέαν Διαθήκην, εἰς τὰς ὁποίας εὕρισκει τὴν αἰώνιον ζωὴν, καθὼς λέγει αὐτὸς ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς εἰς τὸ ἱερὸν αὐτοῦ Εὐαγγέλιον.

• Ἐρευνᾶτε τὰς Γραφάς, ἐν αὐταῖς γὰρ εὕρήσετε ζωὴν αἰώνιον. •
Λέγει λοιπὸν εἰς τοὺς γονεῖς του ὁ Ἅγιος.

• Σιμὰ εἰς ὅλας τὰς εὐεργεσίας καὶ χάριτας, ὅσας μοὶ ἐκάμετε ἕως
• τῶρα, σὰς παρακαλῶ, ὦ σεβάζμιοι γονεῖς μου! νὰ μοὶ κάμετε ἀκόμη
• καὶ ταύτην τὴν χάριν, τὴν ὁποῖαν θέλω σὰς ζητήσῃ, καὶ ἡ ὁποῖα ἐμὲ μὲν
• θέλει ὠφελήσῃ μεγάλως, καὶ οἱ ἐμοῦ καὶ ἄλους πολλοὺς, σὰς δὲ τοὺς
• γονεῖς μου καὶ ὅλον τὸ γένος μου, θέλει τιμήσῃ κατὰ πολλὰ· ἐπειδὴ ἡ
• τιμὴ καὶ ἡ δόξα καὶ ὁ ἔπαινος, τὰ ὁποῖα ἀπολαμβάνουν τὰ τέκνα ἀπὸ
• τοὺς ἄλλους διὰ τὴν προκοπὴν των, ὅλα ταῦτα ἀναφέρονται καὶ ἀποδί-
• δονται εἰς τοὺς γονεῖς, οἵτινες ἐπεμελήθησαν ἐν καιρῷ τὴν προκοπὴν τῶν
• τέκνων των. Ὁ πόθος μου λοιπὸν εἶναι νὰ μοὶ δώσετε τὴν ἀγίαν σας εὐ-
• χὴν, καὶ τὴν ἀδελφίαν, διὰ νὰ πηγαίνω εἰς τὸ ἑλληνικὸν σχολεῖον, καὶ νὰ
• μάθω τὰ ἑλληνικὰ μαθήματα, ὅστε ὅταν ἀναγινώσκω εἰς τὴν Ἐκκλη-
• σίαν, νὰ καταλαμβάνω τὰ γεγραμμένα, καὶ οὕτως ἐξηγῶν καὶ εἰς τοὺς
• ἄλλους τὰ θεῖα τῶν θείων λόγων νοήματα, νὰ ὠφελῶ καὶ τοὺς ἀκροα-
• τὰς μου· ἐπειδὴ ὅταν διαβάζω καὶ δὲν ἐννοῶ, τί ὠφελούμαι ἢ ἐγὼ, ἢ ὅσοι
• μὲ ἀκούουν;

Ταῦτα ὡς ἤκουσαν οἱ γονεῖς τοῦ Ἀγίου, ἐπλήσθησαν χαρᾶς πολλῆς καὶ εὐφροσύνης, καὶ λέγει εἰς αὐτὸν ὁ πατήρ.

• Εἰς ἡμᾶς, ὦ υἱέ μου, ἐὰν ἡ ὀλίγη μάθησις, τὴν ὁποῖαν ἔχεις τῶρα,
• μᾶς προξενῆ τιμὴν καὶ χαρὰν μεγάλην, πόσῃν χαρὰν ἄρά γε καὶ ἀγαλ-
• λίασιν θέλομεν δοκιμάσῃ, καὶ πόσῃν δόξαν καὶ εὐχαρίστησιν θέλομεν

• αναπέμψη εἰς τὸν παντοδύναμον Θεὸν, ὅταν σὲ ἀκούσωμεν ἐν τῇ Ἐκκλη-
 • σίᾳ ἀναγινώσκοντα καὶ ἐξηγοῦντα τὰς θείας Γραφὰς πρὸς ὠφέλειαν τοῦ
 • λαοῦ •

Καὶ ταῦτα εἰπὼν ὁ πατήρ, τῷ ἔδωκε παρευθὺς ὅσα ἠθέλησε, καὶ ὅσα
 ἦσαν ἱκανὰ διὰ τὰ διδαχθῆ ἔντελῶς τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν, τὰ ὅποια
 λαβὼν ὁ Ἅγιος, ὁμοῦ καὶ τὴν εὐχὴν τῶν γονέων του, ἐπορεύθη εἰς τὴν
 Ἀλεξάνδρειαν, ὅπου ἤκμαζε τότε ἡ ἑλληνικὴ παιδεία.

Φθάσας δὲ ὁ Ἅγιος εἰς τὴν μεγαλοῦπολιν Ἀλεξάνδρειαν, καὶ φιλιω-
 θεὶς μὲ τοὺς διδασκάλους, ἐδόθη ὅλως εἰς τὴν σπουδὴν τῆς παιδείας, ὥστε
 εἰς ὀλίγον καιρὸν, ἐπαιδεύθη καλῶς ἅπασαν τὴν τῶν ἑλληνικῶν μαθημά-
 των ἐπιστήμην, καὶ πᾶν ὅ,τι ἄλλο ἤθελε, καὶ εὖτω πλήρης παιδείας καὶ
 μαθήσεως, ἐπέστρεψεν εἰς τὴν πατρίδα. Εὗρε δὲ ὁ Ἅγιος τὴν μὲν μητέρα
 του ἀποθανοῦσαν· τὸν δὲ πατέρα του καὶ τοὺς ἀδελφούς του ὑγιαίνοντας,
 καὶ ζῶντας ἐν εὐημερίᾳ, οἵτινες, βλέποντες αὐτὸν ἀποκρινόμενον ἐλευθέ-
 ρως εἰς τοὺς ἐρωτῶντας τὰ δυσεξήγητα νοήματα τῶν θείων Γραφῶν, καὶ
 λύοντα εὐκόλως τὰς ἀπορίας ἐκάστου, ἐλάμβανον χαρὰν μεγάλην. Συνα-
 ναστραφεὶς δὲ ὁ Ἅγιος μετὰ τῶν συγγενῶν του ὀλίγον καιρὸν στοχαζό-
 μενος ὡς νουνεχῆς καὶ φρόνιμος τὴν ματαιότητα τοῦ κόσμου, καὶ τὸ
 πρόσκαιρον τῆς παρούσης ζωῆς, καὶ τὸ ἀστερέωτον καὶ ἀβέβαιον τῶν πα-
 ρόντων ἀγαθῶν, εἶπε πρὸς τὸν πατέρα του.

Ἐγὼ, πάτερ, στοχάζομαι τὸ μάταιον τοῦ κόσμου, ὅστις ὁμοιάζει
 » κῆπον γεμάτον ἀπὸ διάφορα εὐμορφα καὶ εὐώδη ἄνθη, τὰ ὅποια βλέ-
 » πων τὴν σήμερον ὁ ἄνθρωπος, τὰ ὀρέγεται, καὶ χαίρει εἰς τὴν τούτων
 » θεωρίαν καὶ ἀπόλαυσιν. αὐριον δὲ ἐλθὼν πάλιν εἰς τὸν κῆπον, τὰ εὐρί-
 » σκει ξηρὰ καὶ μαρμαμένα, χωρὶς ὠραιότητα, χωρὶς εὐωδείαν, κατὰ γῆν
 » ἐρριμένα, καὶ καταπεπατημένα, καὶ ἀποστροφῆν μᾶλλον, ἢ ἐπιθυμίαν
 » προξενοῦντα· συμπεραίνω λοιπὸν ὅτι ἐκ ταύτης τῆς ματαιότητος τοῦ κό-
 » σμου, κάμμία ὠφέλεια ψυχικὴ δὲν προξενεῖται εἰς τὸν ἄνθρωπον, ἀλλὰ
 » μᾶλλον προσθήκη ἀμαρτιῶν, καὶ κόλασις ψυχικὴ. Διὰ τοῦτο φρόνημα
 » ἤθελε κάμη κἀνεῖς. ἐὰν τὸν καταρρονήσῃ διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ,
 » καὶ ἐπιμεληθῆ μόνον τὴν σωτηρίαν τῆς ψυχῆς του. »

Ταῦτα ἀκούσας ὁ πατήρ, κατ' ἀρχὰς μὲν ἐλυπήθη· ἔπειτα δὲ ὡς φρό-
 νιμος, ἀποκριθεὶς λέγει τῷ υἱῷ αὐτοῦ. • Ἐγὼ μὲν, ὦ υἱέ μου παμφίλ-
 • τατε, σκοπὸν εἶχον γὰρ σὲ νυμφεύσω μὲ νόμιμον γυναῖκα, διὰ γὰρ σὲ
 • ἔχω παρηγορίαν καὶ βακτηρίαν τοῦ γήρατός μου. Ἀλλ' ἐπειδὴ σὺ ἔχεις
 » ἄλλον σκοπὸν θεῖον καὶ ἀληθῶς φρόνιμον, ἐκλεξόν τὸ καλῆτερον καὶ συμ-
 • φερώτερόν σοι. Ἐν ὅτῳ εἶχες πεδικτὴν ἡλικίαν, εἶχον ἐγὼ χρέος γὰρ

« φροντίζω περὶ τῆς ἀνατροφῆς, καὶ περὶ τῆς προκοπῆς σου· ἀλλὰ τῶρα
 « φθάσας εἰς ἀνδρικήν ἡλικίαν καὶ φρόνησιν, καὶ ἱκανὸς ὢν νὰ συμβου-
 « λεύσῃς καὶ ἄλλους, ποίησον τὸ συμφερότερόν σοι. « Ὁ δὲ ἅγιος λέ-
 « γει πρὸς τὸν πατέρα του. « Ὁ σκοπός μου, πάτερ, εἶναι νὰ γίνω
 « μοναχός, διὰ νὰ περάσω τὸ ὑπόλοιπον τῆς ζωῆς μου ἐν εἰρήνῃ καὶ ἡσυ-
 « χίᾳ. « Ὁ δὲ πατήρ του λέγει πρὸς αὐτόν. « Ἐγὼ, τέκνον μου,
 » δὲν ἐμπορῶ νὰ σὲ ἐμποδίσω ἀπὸ τοῦτόν σου τὸν σκοπὸν ἀλλὰ κάμε μὲ
 « τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ, ὅ,τι ἐπιποθεῖς. »

Τότε λαβὼν ὁ ἅγιος τὰ πρὸς τὴν χρεῖαν, ἐπορεύθη ἐκεῖ σιμὰ εἰς ἓν
 Μοναστήριον, καὶ φορέσας τὸ ἀγγελικὸν σχῆμα, ἔμεινεν εἰς τὴν ὑπακοὴν
 τοῦ ἡγουμένου. Τοσαύτην δὲ ὑπακοὴν καὶ ταπεινώσιν ἀπέκτησεν ὁ Ὅ-
 σιος, ὥστε οὐδεὶς ἀπὸ τούς ἄλλους πατέρας τοῦ Μοναστηρίου ἐμπόρεσε
 νὰ φθάσῃ τὴν πολιτείαν αὐτοῦ. Βλέπων δὲ ὁ ἡγούμενος τὴν ἐνάρετον ζωὴν
 του, καὶ τὸ ἀγγελικὸν του πολίτευμα, τὸν ἐχειροτόνησε Ἱεροδιάκονον,
 καὶ μετ' ὀλίγον καιρὸν τὸν ἐχειροτόνησε Πρεσβύτερον. Τότε ὁ Ὅσιος
 ἐδόθη εἰς περισσοτέραν ἀσκησιν καὶ σκληραγωγίαν, προσθέτων ἐγκράτειαν
 εἰς τὴν ἐγκράτειαν, καὶ ἀγρυπνίαν εἰς τὴν ἀγρυπνίαν, ὥστε καὶ πολλοὶ τῶν
 ἐκεῖτε πατέρων ἔχοντες τὸν Ὅσιον τύπον καὶ κανόνα, ἐμιμοῦντο τὰς
 ἀρετάς του.

Τὸν καιρὸν ἐκεῖνον, πληρώσαντος τὸ κοινὸν χρέος τοῦ Ἀρχιερέως
 τῆς Μητροπόλεως Σάρδεων, ἔγινε ζήτησις ἀπὸ τούς χριστιανούς εἰς
 εὐρεσιν ἐναρέτου καὶ ἀξίου ὑποκειμένου, διὰ νὰ διαδεχθῇ τὸν θρόνον
 τῶν Σάρδεων.

Ἡ πόλις αὕτη εἶναι μητρόπολις τῆς ἐπαρχίας, ἣτις πάλαι μὲν ὠνομά-
 ζετο Λυδία, τῶρα δὲ καλεῖται Καρασικλί. Ἡ δὲ πόλις τῶν Σάρδεων,
 τὴν σήμερον ὀνομάζεται Σάρτι. Ἀπεκαλύφθη λοιπὸν εἰς τινὰς θαυμα-
 στοὺς καὶ ἐναρέτους ἀνδρας, ὅτι ὁ Ἅγιος Εὐθύμιος εἶναι ὁ ἀξιώτερος, εἰς
 τὸ νὰ ἀναδεχθῇ τὴν μητρόπολιν ταύτην· καὶ εὐθύς πέμψαντες καὶ ἱερωμέ-
 νους καὶ λαϊκοὺς ἀνθρώπους εἰς τὴν πατρίδα τοῦ Ἀγίου, εἰς τὸ Μοναστή-
 ριον εὐρισκομένου, τὸν ἔφεραν, καὶ οὕτω θέλοντα καὶ μὴ, τὸν ἐχειροτόνη-
 σαν Ἀρχιερέα, καὶ ποιμένα τῶν Σάρδεων.

Ἀφ' οὗ δὲ ὁ λύχνος ἐτέθη ἐπὶ τῆς λυχνίας, καὶ διὰ τῶν ἀρετῶν αὐ-
 τοῦ ἔλαμψεν εἰς τὸ πλήρωμα τῶν πιστῶν τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας,
 διὰ δὲ τῆς θείας αὐτοῦ διδασκαλίας ἐποίμαινε καὶ ἐπότιζε τὰ λογικὰ αὐτοῦ
 πρόβατα εἰς νομὰς ζωηφόρους τῶν ἐντολῶν τοῦ Χριστοῦ, τότε λέγω, τίς
 δύναται νὰ ἐπαριθμήσῃ καὶ νὰ διηγηθῇ τὰς ἀρετάς τοῦ τρισμάκαρος, τὴν
 ἐλεήμονα καὶ φιλόπτωχον προαίρεσίν του, τὴν συμπάθειαν καὶ φιλανθρω-

πίαν του, τὴν εὐσπλαγγνίαν καὶ καλοκαγαθίαν του, τὴν ἄρθρον καὶ ἱλαρὰν ἐλεημοσύνην του πρὸς τοὺς πτωχοὺς καὶ δυστυχεῖς, τὴν προστασίαν πρὸς τὰ ὄρφανὰ, πρὸς τὰς χήρας, καὶ πρὸς ὅλους τοὺς δεομένους, τὰς ἀδιαλείπτους εὐεργεσίας, τὰς ὁποίας διεσκόρπιζε καθημέραν εἰς ὅλον αὐτοῦ τὸ λογικὸν ποίμνιον· ὅλα λέγω ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα ἔργα τοῦ Ἁγίου νὰ τὰ διηγηθῶ καταλεπτῶς, καὶ ἡ δύναμίς μου δὲν φθάνει, καὶ ὁ καιρὸς θέλει μὲ λείψῃ. Τώρα δὲ ἃς διηγηθῶμεν συντόμως τὰ ἐνδοξα κατορθώματα τοῦ Ἁγίου, καὶ τὴν λαμπρὰν αὐτοῦ κατὰ τῶν εἰκονομάχων δμολογίαν.

Ὁ μὲν Ἅγιος ὡς εἶπομεν, ἔλαμπεν ἀπὸ τοῦ Ἀρχιερατικοῦ αὐτοῦ θρόνου, καὶ ἐπότιζε καθ' ἡμέραν τὸ λογικὸν αὐτοῦ ποίμνιον μὲ τὰ νεκταρῶδη νάματα τῆς θείας διδασκαλίας· ἡ δὲ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία εὐρίσκετο τότε εἰς μεγάλας συγχήσεις καὶ ταραχάς, διὰ τὴν συμβάσαν ὀλεθρίαν αἵρεσιν τῶν εἰκονομάχων. Βλέποντες δὲ τὸν κίνδυνον τῆς Ἐκκλησίας οἱ εὐσεβέστατοι βασιλεῖς, Κωνσταντῖνος καὶ Εἰρήνη, ἐσύναξαν διὰ προσταγῆς των εἰς τὴν Νίκαιαν τῆς Βιθυνίας τὴν ἁγίαν καὶ οἰκουμενικὴν ἐβδόμην σύνοδον συγκροτηθεῖσαν ὑπὸ τριακοσίων ἐξήκοντα ἑπτὰ Θεοφόρων Πατέρων, οἵτινες ἐβεβαίωσαν τὰς προλαβούσας ἕξ ἱερὰς καὶ οἰκουμενικὰς Συνόδους, καὶ ἐκύρωσαν τὰ ὑπ' αὐτῶν δογματισθέντα· ἀναθεματίσαντες δὲ τὰ κακόφρονα καὶ δυσεβῆ δόγματα τῶν εἰκονομάχων, ἐθέσπισαν νὰ τιμῶνται αἱ ἅγιοι καὶ σεπτὰ εἰκόνες τιμητικῶς καὶ σχετικῶς, ὄχι δὲ λατρευτικῶς, ὁμοίως νὰ προσκυνῆται εὐλαβῶς τὸ τίμιον ξύλον τοῦ ζωοδόχου Σταυροῦ, ὡς ὄργανον τῆς ἡμῶν σωτηρίας.

Καὶ ταῦτα μὲν οἱ θεῖοι Πατέρες, ἐκ τῶν ὁποίων εἰς ἦτον καὶ ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν θεῖος Εὐθύμιος, ὅστις μεγάλως ὑπερμαχήσας ὑπὲρ τῶν ἁγίων εἰκόνων μὲ λόγους βεβαίους, καὶ λαμπρὰς ἀποδείξεις ἐκ τῶν ἁγίων Γραφῶν, τοὺς μὲν δυσσεβεῖς εἰκονομάχους τελείως ἀπεστόμωσε καὶ κατήσχυνε, τοὺς δὲ εὐσεβεῖς καὶ πιστοὺς μεγάλως ἐχαροποίησεν· ὕπερ ἰδόντες οἱ εὐσεβεῖς βασιλεῖς, τόσον ἠγάπησαν τὸν Ἅγιον, καὶ εἰς τὴν εὐλάβειαν καὶ ὑπόληψιν τὸν ἔλαβαν, ὥστε τὸν ἔστειλαν μεσίτην καὶ πρέσβυν εἰς διαφόρους δημοσίας πρεσβείας. Τελειώσας δὲ εὐτυχῶς καὶ τῶν βασιλέων τὰς προσταγὰς, ἀποφεύγων τὴν δόξαν ὁ Ἅγιος, παρεκάλεσε τοὺς βασιλεῖς, νὰ τῷ δοθῇ ἄδεια εἰς τὸ νὰ ἐπιστέψῃ πρὸς τὰ λογικὰ αὐτοῦ πρόβατα, ὅπερ καὶ ἐγένετο, καὶ οὕτως ἐπανῆλθεν ὁ Ἅγιος εἰς τὴν θεόθεν λαχοῦσαν αὐτῷ ἐπαρχίαν τῶν Σάρδεων, ὅπου ἔζη εἰρηνικῶς ἐν ὄσῳ εἶχαν τὴν βασιλείαν οἱ ἀνωτέρω εὐσεβεῖς βασιλεῖς, Κωνσταντῖνος καὶ Εἰρήνη.

Μετὰ τούτους ἔλαβε τὴν βασιλείαν Νικηφόρος ὁ ἀπὸ Γενικοῦ κατὰ τὸ ὀκτακοσιοστὸν δεῦτερον ἔτος. Εἰς τὰς ἡμέρας τούτου, κάποιος ἄρχων

εἰς τὴν ἐπαρχίαν τοῦ Ἁγίου ἐζήτει νὰ λάβῃ δυναστικῶς εἰς γυναῖκα μίαν κόρην, ἣτις παντελῶς δὲ συγκατένευεν εἰς τὸ ζήτημα τοῦ ἄρχοντος.

Μὴ δυναμένη δὲ ἡ κόρη νὰ ὑποφέρῃ τὴν βίαν τοῦ ἄρχοντος, ἔδραμε πρὸς τὸν Ἅγιον, τὸν ἔτοιμον προστατὴν τῶν ἀδικουμένων, καὶ ἐδιηγήθη πρὸς αὐτὸν τὴν συμφορὰν τῆς. Ὁ δὲ Ἅγιος διὰ νὰ παύσῃ τὸ σκάνδαλον, ἔλαμε τὴν κόρην παρευθὺς καλογραφίαν, ὅπερ μαθὼν ὁ ἄρχων, καὶ νομίτας αὐτὸ ἀτιμίαν του μεγάλην, ὠργίσθη κατὰ τοῦ Ἁγίου τότε, ὥστε ἐλθὼν πρὸς τὸν Βασιλέα, τὸν διεβλε, καὶ τὸν ἐκατηγόρησε πολλὰ, ἐκ τῶν ὁποίων παρακινήθεις ὁ Βασιλεὺς, ἐξόρισε τὸν Ἅγιον ἀδίκως καὶ ἀκρίτως εἰς τὰ μέρη τῆς δύσεως εἰς τὴν Πιταλαραίαν, ὅπου διατρίψας ὁ Ἅγιος χρόνους τινας, ἐδοκίμασεν ἀμέτρους θλίψεις καὶ ταλαιπωρίας ἀπὸ τοῦς ἐκεῖτε βεβάρους ἀνθρώποις.

Ἀφ' οὗ δὲ ἐβατίλευσεν ὁ θηριώνυμος Λέων ὁ ἀρμένιος, καὶ πάλιν ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία ἐπολεμήθη τὸ δευτέρον ὑπὲρ τῶν Ἁγίων Εἰκότων ἐν ἔτει ὀκτακοσιοστῶ δεκάτῳ τρίτῳ, τότε φέρεται καὶ ὁ Ἅγιος ἀπὸ τὴν ἐξορίαν πρὸς τὸν Βασιλέα, ὅστις παραττήτας αὐτὸν ἔμπροσθέν του, λέγει αὐτῷ. • Ἀκουσα παρὰ πολλῶν, ὅτι ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας σου εἶχες καὶ • ἔχεις τὴν ἀρετὴν τῆς ὑπακοῆς, διὰ τὸ ὅποιον σὲ ἐτίμων καὶ σὲ ἠγάπων • καὶ οἱ προκάτοχοί μου Βασιλεῖς· αὐτὸ δὲ τὸ ὅποιον ἠκολούθησεν εἰς τὴν • Ἀρχιερωσύνην σου, συνέβη ἐκ συνεργείας τοῦ πονηροῦ καὶ μισοχάλου • διαβόλου, ὅστις ὡς ἐχθρὸς τῆς ἀληθείας, φθονεῖ πάντοτε τοὺς καλοὺς καὶ • ἐντρέτους ἀνθρώπους. Τώρα ὁμως, ἐὰν δείξης, ὦ Εὐθύμιε, τὴν συήθη • ὑπακοῆς σου, καὶ χάμης τὸ θέλημά μου, θέλεις ὑπάγῃ πάλιν εἰς τὴν • ἐπαρχίαν σου, λητμονήτας ὅλα τὰ κακὰ ὅσα ἐδοκίμασες, καθὼς λησ- • μονοῦν οἱ ναῦται τὴν τρικυμίαν τῆς θαλάσσης, εὐθὺς ἀφ' οὗ ἔμβουν εἰς • τὸν λιμένα· πρὸς τούτοις θέλεις ἔχῃ καὶ ἐμὲ φίλον καὶ προστατὴν εἰς • ἔλα τὰ ἔργα σου. • Τοιαῦτα καὶ ἄλλα εἰπόντος τοῦ Βασιλέως, ὁ • Ἅγιος ἀπεκρίθη·

• Νόμος δικαιοσύνης εἶναι, ὦ Βασιλεῦ, νὰ τιμῶνται καὶ νὰ πράττωνται • πάντοτε τὰ ὀρθὰ καὶ καλά· ἐὰν λοιπὸν καὶ τὸ πρόσταγμα τῆς βασιλείας • σου εἶναι ὀρθόν, μὲ πᾶσαν προθυμίαν ὄχι μόνον ἐγὼ, ἀλλὰ καὶ ὅλη ἡ οἰ- • κουμένη θέλει τὸ ἐκτελέσῃ· φανέρωσόν μοι λοιπὸν τὴν προσταγὴν τῆς • βασιλείας σου. « Τότε λέγει ὁ Βασιλεὺς τῷ Ἁγίῳ. • Αὐτὰς τὰς ζω- • γραφίας, τὰς ὁποίας κáμουν εἰς τὰ σανίδια καὶ εἰς τοὺς τοίχους θέλω νὰ • τὰ σηκώσω, διότι μεγάλην ὕβριν καὶ ἀτιμίαν προξενοῦσιν εἰς τὸν Θεόν • ἐν ὑποφέρω λοιπὸν αὐτὸ τὸ κακὸν νὰ γίνεταί εἰς τὰς ἡμέρας τῆς βα- • σιλείας μου, καὶ ἐγὼ νὰ σιωπῶ. • Ταῦτα ἀκούσας ὁ Ἅγιος, καὶ στενά- • ξας ἐκ βάθους ψυχῆς, λέγει.

- Καλύτερον μοι ἦτον, ὦ Βασιλεῦ, νὰ μὲ ἄρνες εἰς τὴν ἔξορίαν, παρὰ
- ὁποῦ μὲ ἔφερες, καὶ μοι λέγεις τοιαῦτα λόγια ἀσεβῆ καὶ παράνομα.
- Ἐγὼ ἐρχόμενος ἤκουσα καλοῦς λόγους περὶ τῆς βασιλείας σου, ἐκ τῶν
- ὁποίων ἐσυμπέρανα ὅτι ἔχεις γενναῖα καὶ εὐσεβῆ φρονήματα· τὴν
- ὁμῶς βλέπω καὶ ἀκούω ὅλα τὰ ἐναντία, ὅτι ὁηλαδὴ εἶσαι ἐχθρὸς καὶ
- ἐναντίος εἰς τὰς θεοπραδότους καὶ εὐσεβεῖς διαταγὰς τῆς ἀγίας ἡμῶν
- Ἐκκλησίας· ἐγὼ δὲ ὁμολογῶ ὅτι προσκυνοῦντες καὶ σεβόμενοι τὰς ἀγίας
- Εἰκόνας, ὁμοίως θεοῦ, ἀλλ' ὡς ἀντιτυπὰ τῶν πρωτοτύπων καὶ εἰκονι-
- ζομένων, πρὸς τὰ ὁποῖα ἀναφέρεται ἡ τιμὴ, κάμνομεν ἔργον θεοφιλές
- καὶ ἄριον· ἀσπαζόμενοι δὲ πάλιν αὐτάς, ἀγιαζόμεθα καὶ ψυχικῶς καὶ
- σωματικῶς. •

Τοιαῦτα εἰπόντος τοῦ Ἁγίου πρὸς τὸν Βασιλέα μετὰ μεγάλης τόλμης καὶ παρρησίας, ἐθύμωσεν ὁ Βασιλεὺς, καὶ ἐξόρισε τὸν Ἅγιον εἰς τὴν Ἄσσον πόλιν, εὐρισκομένην πλησίον τοῦ Ἀδραμυτιίου, ὅπου ἐδοκίμασε πολλοὺς πειρασμοὺς καὶ ταλαιπωρίας, τὰ ὁποῖα ὅλα ὑπέφερε γενναίως ὁ τρισέλιος, χαρὰν καὶ τρυφήν λογιζόμενος ταῦτα διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ πρὸς τὸν ὁποῖον εἶχεν ὅλας αὐτοῦ τὰς ἐλπίδας.

Εὐρίσκειτο δὲ ὁ Ἅγιος ἐκεῖ, ἕως ὅτου ἐσφάγη ὁ μιαρὸς Λέων, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Μιχαὴλ ὁ τραυλὸς, ἐχθρὸς καὶ αὐτὸς ἄσπονδος τῶν ἁγίων Εἰκότων. Εἰς τούτου τὰς ἡμέρας ἐρέσθη πάλιν ὁ Ἅγιος ἀπὸ τῆν ἔξορίαν, ὁμοῦ μὲ τὸν ἀγώτατον Πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως Μεθόδιον, καὶ ἐρωτῶντας ἀνίσως ἀρνοῦνται τὴν προσκύνησιν τῶν σεβασμιῶν Εἰκότων. Τότε ὁ Ἅγιος καὶ ἐνδοξὸς τοῦ Χριστοῦ ὁμολογητὴς Εὐθύμιος ἀναλαβὼν τόλμην γενναίαν, καὶ θαρρῶς ἀκαταπτότητον, καὶ πληθεὶς θείου ζήλου, ἤλεγξεν ἀποτόμως τὸν Βασιλέα, καὶ ἀπ' οὗ τὸν ὠνόμασε δυσεβῆ, καὶ παρανομον, καὶ ἐχθρὸν τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Ἐκκλησίας, ἐξεφώνησε λαμπρᾶ τῆ φωνῆ εἰπών. • Ὅστις δὲν προσκυνεῖ τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν

- Χριστὸν ἐν εἰκόνι περιγραπτὸν κατὰ τὸ ἀνθρώπινον, καὶ τὴν πανάχραν-
- τον αὐτοῦ μητέρα καὶ Δέσποιναν ἡμῶν, καὶ τῶν λοιπῶν Ἁγίων τὰ ἐκ-
- τυπώματα, εἴη τῷ αἰωνίῳ ἀναθέματι ὑπόδικος, καὶ μακρὰν τῆς τῶν
- ὀρθοδόξων Χριστιανῶν ὁμηγύρεως. •

Ταῦτα ἀκούσας ὁ Βασιλεὺς, καὶ ἀνάψας ἀπὸ τὸν θυμὸν, μὴν ὑποφέρων τὴν τόσην ὕβριν καὶ ἀτιμίαν καὶ κατασχύνην, προστάζει εὐθὺς καὶ ἐξορίζουν τὸν Ἅγιον εἰς τὸν Ἀκρίταν, ὁ ὁποῖος εἶναι ἄκρα εἰς τὸ ἀνατολικὸν μέρος τῆς μύρης θαλάσσης, καὶ ὀνομάζεται τὴν σήμερον, καὶ ἔστι Ἀκρίτα· καὶ ἐκεῖ τὸν ἐρρόψαν εἰς φυλακὴν σκοτεινὴν καὶ βρομερὰν, ὅπου ὁ Ἅγιος ὑπέμεινε τρεῖς ὅλο κλήρους χρόνους ἀνεκδιήγητον ταλαιπω-

ρίαν καὶ κακοπάθειαν. Μετὰ ταῦτα ἐκβληθεὶς ὁ Ἅγιος ἀπὸ τῆν φυλακὴν παρεδόθη εἰς τὸν Βασιλέα Θεόφιλον, ὃς τις ἐβασίλευσε μετὰ τὸν Μιχαὴλ καὶ ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τοῦ Βασιλέως μετὰ πολλοῦ θυμοῦ καὶ φοβερισμοῦ, ἐὰν ἀρνήται τὴν προσκύνησιν τῶν Ἁγίων Εἰκόνων, ἤλεγξεν καὶ αὐτὸν ὁ Ἅγιος μὲ τὴν ἔμφυτον αὐτῷ γενναιότητα, καὶ λαμπροφανῶς τὸν κατήσχυνε.

Τότε δὲ ὁ τρισμακάριος καὶ ἀδαμάντινος κατὰ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν γνώμην, προστάξει τοῦ Βασιλέως, παραδίδεται εἰς τοὺς στρατιώτας, οἵτινες δῆσαντες αὐτὸν κατὰ γῆς εἰς τέσσαρας πάλους, ἔδωκαν αὐτῷ τετρακοσίους ῥαβδισμοὺς ἐπάνω εἰς τὴν ῥάχην, ὥστε κατεπλήγωσαν αὐτοῦ τὸ ἱερὸν σῶμα· εἶθ' οὕτως ἐρρίψαν αὐτὸν εἰς τὴν φυλακὴν. Καὶ μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἐκβαλόντες ἀπὸ τῆν φυλακὴν, τὸν παρέστησαν ἔμπροσθεν τοῦ τυράνου, ὃς τις μὲ θυμὸν πολὺν, καὶ φοβερισμὸν λέγει. « Σὲ προστάζω, « ὦ Εὐθύμει, νὰ ἀρνηθῆς τὴν προσκύνησιν τῶν Εἰκόνων, καὶ τῶν ζωγραφικῶν, ὅπου εἶναι εἰς τοὺς τοίχους. « Ὁ δὲ ζηλωτὴς τῆς ἀληθείας, ὡς νὰ μὴν εἶχε πάθη τίποτε ἀπὸ τοὺς πρώην ῥαβδισμοὺς, σταθεὶς μὲ γενναῖον φρόνημα, ἐξήλεγξε τὸν Βασιλέα, ἀσεβῆ καὶ ἄνομον, καὶ ἄθεον αὐτὸν ἀποκαλῶν, καὶ ἄλλα πολλά.

Βλέπων δὲ ὁ τύραννος τὸ ἀμετάθετον τῆς γνώμης τοῦ Ἁγίου, προστάζει παρευθὺς ὁ ἀπάνθρωπος, καὶ ἔφεραν νεῦρα βωδίων ὠμὰ, καὶ τόσον ἐκτύπησαν μὲ αὐτὰ τὸν Ἅγιον καὶ εἰς τὴν ῥάχιν, καὶ εἰς τὸ στήθος, καὶ εἰς τὴν κοιλίαν καὶ εἰς τὰ πλευρὰ, ὥστε ὅλον τὸ σῶμα τοῦ Ἱερομάρτυρος ἔγινε μία πληγὴ ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν· καὶ οὕτω μόλις πνέοντα τὸν ἐρρίψαν εἰς τινὰ τόπον ἀνεπιμέλητον, ὡς ἓνα ληστήν, ἢ ζῶον ἀκάθαρτον· ἐξ αἰτίας δὲ τῶν φοβερῶν ἐκείνων πληγῶν ἐπρίσθη ὡς ἄσκος, καὶ ἐξήρχετο ὡς ποταμὸς τὸ κατεφθαρμένον αἷμα ἀπὸ τὸ ἀθλοφορικὸν καὶ καρτερικώτατον αὐτοῦ σῶμα. Ζήσας δὲ ὀκτῶ ἔτι ἡμέρας ὁ μακάριος, καὶ ὀπομείνας τοὺς δριμυτάτους καὶ ἀνυπομόνους πόνους τῶν πληγῶν, παρέδωκε τὴν ἀγίαν αὐτοῦ ψυχὴν εἰς χεῖρας Θεοῦ, καὶ εὐθὺς ἔλαμψε παραδόξως ὑπὲν τὸν ἥλιον τὸ πολυάθλον ἐκεῖνο σῶμα, καὶ ἐγέμισεν ὅλος ὁ τόπος ἐκεῖ ἀπὸ θαυμάσιον καὶ ἄρρητον τινὰ εὐωδία.

Αὕτη εἶναι ἡ κατὰ Θεὸν ζωὴ, καὶ ἡ διὰ Χριστὸν ὁμολογία· καὶ τὸ μαρτυρικὸν τέλος τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Εὐθυμίου! Τοιοῦτοτρόπως ἐνδεδυμένος τὴν θείαν χάριν τῆς Ἀρχιερωσύνης ὡς ἄλλος Ἄαρὼν, ἐλαμπρύνθη διὰ τοῦ μαρτυρίου· καὶ ἡ μὲν μακαρία αὐτοῦ ψυχὴ δορυφορουμένη ὑπὸ θείων Ἀγγέλων, ἀπῆλθεν εἰς τὰς αἰωνίους μονὰς, ὅπου σὺν πᾶσι τοῖς ἀπ' αἰῶνος ἁγίοις περιμένει τὸν τέλειον μισθὸν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως· τὸ δὲ πολυάθλον καὶ καρτερικώτατον αὐτοῦ σῶμα λαβόντες

κρυφίως εύλαβεῖς τινές Χριστιανοί, οἵτινες εύρέθησαν ἐκεῖ τὴν ὥραν τῆς κοιμήσεώς του, τὸ ἔφεραν εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἰουλιανοῦ, καὶ ἐκεῖ τὸν ἐνταφίασαν εύλαβῶς, καθ' ἣν ὥραν ἔγειναν καὶ πολλὰ θαύματα πρὸς δόξαν Θεοῦ, καὶ τοῦ θείου Ἱερομάρτυρος· καθότι τυροὶ ἀνέβλεψαν, χωλοὶ ἐπεριπάτησαν, δαιμονῶντες ἐθεραπεύθησαν, καὶ ἄλλα παντοῖα θαύματα ἐτελέσθησαν, τὰ ὁποῖα ἀφίνω διὰ τὴν συντομίαν, καὶ μόνον τὸ ἀκόλουθον καταγράφω.

Γυνή τις πάθος ἀνίατον ἔχουσα εἰς τὸ ὑπογάστριον, νεροσταλίδα λεγόμενον, ἔπασχε δεινῶς· ἐξοδεύσασα δὲ τὴν περιουσίαν της εἰς τοὺς ἰατροὺς, ὄχι μόνον δὲ ἐμπόρεσε νὰ ἰατρευθῆ διόλου, ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὸ χεῖρον κατήντησε, καὶ μὲ τὸν καιρὸν ἐφαίνετο ὡς ἐγκαστρωμένη, δοκιμάζουσα καὶ ἀφορήτους πόνους, καὶ βᾶρος ὀχληρότατον. Ἀκούσασα τέλος πάντων τὰς θαυματουργίας, αἵτινες καθ' ἡμέραν ἐγίνοντο εἰς τὸν τάφον τοῦ Ἁγίου, ἔδραμε καὶ αὐτὴ μετὰ σπουδῆς, καὶ προσπεσοῦσα μετὰ θερμῶν δακρῶν ἐπάνω τοῦ τάφου, ἐδέετο μετὰ πίστεως ὑπὲρ τῆς ὑγίας της· καὶ εὐθὺς (ὦ τοῦ θαύματος!) ἠφανίσθη ὅλον ἐκεῖνο τὸ πρίξιμον τῆς κοιλίας της, καὶ ἐθεραπεύθη τὸ κακὸν ἐκεῖνο πάθος τῆς νεροσταλίδος· καὶ οὕτως ἐδόξασαν τὸν Θεὸν ὅσοι οἶδον καὶ ἤκουσαν τὸ τοιοῦτον θαυμάσιον.

Κατὰ δὲ τοὺς χρόνους καθ' οὓς ἐκινδύνευε τὸ βασίλειον τῶν Χριστιανῶν Αὐτοκρατόρων τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἣ καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ἄλωσίν της, πολλοὶ Κωνσταντινουπολιῖται βλέποντες τὸ ἀναπόφευκτον τῆς αἰχμαλωσίας καὶ τῶν ἄλλων κακῶν, ὅσα συμβαίνουν πάντοτε εἰς τὰς ἀλώσεις τῶν πόλεων, καὶ θέλοντες νὰ περισωθῶσιν ἐκ τοῦ κινδύνου, ἐλάμβανον μεθ' ἑαυτῶν ὅ,τι ἠδύναντο, καὶ ἀνεχώρουν ἐκ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἕκαστος ὅπου εἶχε τρόπον καὶ τόπον διὰ νὰ καταφύγῃ· φεύγοντες δὲ, καθὼς εἶπομεν, ἐλάμβανον μαζὴ των, καὶ ὅ,τι καλὸν καὶ πολύτιμον πρᾶγμα ἐμπόρουν νὰ συνεπιφέρουν ἀκινδύνως· ἀλλὰ καὶ θησαυροὶ Ἁγίων λειψάνων, τοιοῦτοτρόπως μετεκομίσθησαν εἰς διάφορα μέρη ὑπὸ τῶν φυγόντων Χριστιανῶν. Τότε λοιπὸν, φαίνεται (*) μετεκομίσθη ὑπό τινος εύλαβοῦς

(*) Φαίνεται λέγω, διότι δὲν ἔχομεν γραφικὴν τινα μαρτυρίαν, μήτε ὁ βίος τοῦ Ἁγίου ἀναφέρει τίποτε περὶ τούτου, πότε δηλαδὴ καὶ πῶς μετεκομίσθη τὸ Ἅγιον λείψανον ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολιν εἰς τὴν Χερσῶνα, καθὼς δὲν ἀναφέρει καὶ πότε ἐκ τῆς Χερσῶνος μετεφέρθη εἰς τὴν Χιλὴν· ὅπερ δὲ γράφομεν ἐδῶ εἰς τὸν βίον περὶ τῆς μετακομίσσεως τοῦ Ἁγίου εἰς τὴν Χερσῶνα, εἶναι ἀπλῆ πιθανολογία, καθότι συνέβησαν καὶ ἄλλα γὰ μεταφερθῶσι τοιοῦτοτρόπως.

Χριστιανοῦ καὶ τὸ μαρτυρικὸν λείψανον τοῦ Ἁγίου εἰς πόλιν τινὰ τοῦ Καρρά, ἤτοι τοῦ Κιριμίου, Χερσῶνα λεγομένη, ὅπου καὶ ἐγένοντο αὖθις πολλὰ θαύματα, καὶ θεραπείαι πολλῶν ἀνιάτων παθῶν καὶ ἄρρωστημάτων.

Κατ' αὐτοὺς τοὺς χρόνους ἔτυχεν εἰς τὴν Χερσῶνα πραγματευταὶ τινές Εὐρωπαῖοι, οἵτινες κοί διέτρυψαν οὗτου ἰκανὸν καιρὸν, ἕως οὗ νὰ τελειώσουν τὰς ὑποθέσεις των. Βλέποντες δὲ τὰ καθημερινὰ θαύματα τοῦ Ἁγίου, ἔβησαν σκοπὸν νὰ κλέψωσι τὸ θαυματουργὸν λείψανον τοῦ Ἁγίου, διὰ νὰ τὸ φέρουσι εἰς τὴν πατρίδα των πρὸς ὑπεράσπησιν καὶ βοήθειάν των. Εὐρόντες δὲ αὐτοῦ καὶ μάματα καλὰ, τὰ ἠγόρασαν διὰ νὰ κτίσουν καὶ ναὸν εἰς ὄνομα τοῦ Ἁγίου, ὡσαύτως καὶ τινὰς ὠραίας κολώνας. Καὶ διὰ νὰ ἀπατήσουν εὐκόλως τοὺς ἐντοπίους, κατεσκεύασαν ἐν σεντούχιον ἰσόμετρον καὶ παρόμοιον μὲ ἐκεῖνο, τὸ ἑποῖον περιεῖχε τὰ Ἅγιον λείψανον.

Ἀφ' οὗ δὲ ἔλαβον τέλος αἱ ὑποθέσεις των, καὶ ἔμελλον νὰ ἐμβωσιν εἰς τὸ καράδιον, ἐπῆραν ὁμοῦ καὶ τὸ Ἅγιον λείψανον, ἀφῆσαντες τὰ σεντούχιον, ὅπερ αὐτοὶ ἔκταμαν. Πλέοντες δὲ μερικῆς ἡμέρας εἰς τὸ πελάγος τῆς μαύρης θαλάσσης, καιρὸς ἐναίτιος τοῦς ἠνάγκασε νὰ ἀράξωσι πρὸς τὸ ἀνατολικὸν μέρος εἰς μίαν κωμόπολιν ὀνομαζομένην Χιλὴν. Ἐκεῖ διὰ νυκτὸς φαίνεται ὁ Ἅγιος εἰς τὸ ὄραμα ἐκείνων, οἵτινες τὸν ἔκλεψαν, καὶ τοῖς λέγει. « Αὐριον τὸ πρωτὶ νὰ μὲ ἐκβάλετε ἐδῶ εἰς ταύτην τὴν γῶραν, καὶ, νὰ μὲ ἀρήτετε· καὶ ἐὰν κάμετε τὸν λόγον μου, θέλω σᾶς βοηθήσει νὰ πηγάζετε κατευόδιον εἰς τὴν πατρίδα σας, καὶ θέλω ἀκούη τὰς παρακαλέσεις σας, ὅταν μὲ ἐπικαλεῖσθε. »

Τὸ πρωτὶ διηγούμενοι συναλλήλως τὸ ὄραμα, τὸ εὗρηκαν σύμφωνον εἰς ἑλοῦς ὅσοι τὸ εἶδον. Διαλογιζόμενοι δὲ τί νὰ κάμουν, πρῶτον μὲν ἀπερῆσαν νὰ τὸ ἀρήτουν εἰς τὴν Χιλὴν· ὕστερον δὲ εἶς ἐξ οὐτῶν λέγει· ἡμεῖς ἔδοκιμάσαμεν τόσον κόπον, ἐλάμαμεν καὶ τόσα ἐξοδα διὰ νὰ τὸν ἔχομεν προστάτην εἰς τὴν πατρίδα μας καὶ βοηθὸν εἰς τὰς ἀσθενείας μας, ἔπειτα τώρα νὰ τὸν ἀρήτωμεν ἐδῶ εἰς ἀθρόωτους, οἵτινες διόλου δὲν ἐκοπίασαν εἰς τοῦτο, μηδὲ ἠξεύρουν ὅποιος θηταυρὸς εἶναι, καὶ νὰ τὸν στερηθῶμεν ἡμεῖς.

Ταῦτα αὐτοῦ εἰπόντος, μετενόησαν καὶ οἱ ἄλλοι, καὶ δὲ εὐγάλαν τὸ Ἅγιον λείψανον ἔξω. Τὸ δὲ ἑσπέρας πάλιν ἐφάτη ὁ Ἅγιος εἰς αὐτοὺς, καὶ τοῖς λέγει. « Ἰδοὺ σᾶς λέγω πάλιν, νὰ μὲ ἐκβάλετε ἐδῶ, διὰ νὰ μὴ ᾖτε ἀκολουθήσει καμμία μεγάλη ζημία. » Αὐτοὶ δὲ παρακούσαντες πάλιν, ἔσυραν τὰ σιδήρα τῆς αὐγῆς, καὶ ἐτοιμάζοντο νὰ ἐξέλθωσι ἀπὸ τὸν λιμένα, καὶ νὰ ἀναχωρήτουν. Ἀλλ' ἰδοὺ εὐθὺς ἐστηκώθη ἄνεμος σφοδρῶς

έναντίος, καὶ ταραχὴ μεγάλη τῆς θαλάσσης, ἡ ὁποία τότεν ἠγριώθη, ὥστε δὲν ἐμπόρεσαν νὰ διαυθεντεύσωσι τὸ καράβιον κατ' οὐδένα τρόπον· καὶ οὕτως ἔβρυσαν τὰ κύματα τὸ καράβιον ἔξω, καὶ τελείως αὐτὸ κατεσύτριψαν. Ἀπὸ δὲ τοὺς ἐν αὐτῷ ἀνθρώπους, ἄλλοι μὲν ἐπνίγησαν, ἄλλοι δὲ ἐτώθησαν γυμνοὶ κλαίοντες τῆν συμφορὰν των. Τὸ δὲ σεντούκιον μὲ τὸ ἅγιον λείψνον ἐφέσθη θείᾳ δυνάμει ὑπὸ τῶν κυμάτων ἔξω εἰς τὴν γῆν εἰς τόπον τινὰ παράμερον σῶρον καὶ ἀβλαβῆς.

Ὡς δὲ ἤκουσαν τὸν χαλασμὸν τοῦ καραβίου οἱ Χιλῖται, ἔβραμον εὐθύς εἰς τὴν θάλασσαν, διὰ νὰ εὕρωσι τίποτε σανίδια, ἢ καρφία, ἢ ἄλλο τι ἀπὸ τὰ συντρίμματα τοῦ καραβίου· περιερχόμενοι δὲ εὕρον τὸ σεντούκιον ἄδρευρον ἔξω εἰς τὴν γῆν. Ἐλπίζοντες δὲ νὰ εὕρωσιν ἐν αὐτῷ τίποτε πολύτιμα πράγματα τοῦ καραβίου, ἀνοίξαντες, βλέπουσι τὸ ἅγιον λείψνον σῶρον καὶ ἀβλαβῆς, καὶ πολλὴν θαυμασίον εὐωδίαν ἀναπέμπον· καὶ παρευθὺς τρέξαντες, τὸ ἀνήγγειλαν εἰς τὴν χώραν· ὅτινες ὡς ἤκουσαν τοῦτο τὸ χαρμόσυνον εὐαγγέλιον, ἤλθον κάτω εἰς τὸν αἰγιαλὸν μετὰ σπουδῆς καὶ χαρᾶς μεγάλης, καὶ λαβόντες τὸ ἅγιον λείψνον, ἀνέβησαν αὐτὸ μετὰ λαμπάδων καὶ θυμιαμάτων, καὶ ψαλμωδιῶν. Ἀφ' οὗ δὲ τὸ ἐφέσαν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ προσκυνήσαντες εὐλαβῶς τὸ κατασπασθῆσαν ὅλοι, τὸ ἔθεσαν ἐντὸς τοῦ Ἁγίου βήματος, ὅπου εὐρίσκεται καὶ μέχρι τῆς σήμερον σῶρον καὶ ὀλόκληρον, καὶ θαυμασίως εὐωδιάζον, καὶ ὑπὸ πάντων τῶν πιστῶν προσκυνούμενον.

Τὰ δὲ μάρμαρα καὶ αἱ κοιλῶναι, τὰ ὁποῖα ἠγόρασαν οἱ πραγματευταὶ διὰ νὰ κτίσωσι ναὸν τοῦ Ἁγίου εἰς τὴν πατρίδα των, ταῦτα λέγω βυθισθέντα ἐν τῇ θαλάσῃ ἐκεῖ ὅπου ἐσυντρίφθη τὸ καράβιον, φαίνονται καὶ μέχρι τῆς σήμερον βυθισμένα, καὶ σωζόμενα πρὸς μαρτυρίαν τοῦ θαύματος, ἅτινα δεικνύονται ὑπὸ τῶν κατοίκων τῆς Χιλῆς πρὸς τοὺς ὅσοι πηγαίνουν εἰς προσκύνησιν τοῦ Ἁγίου.

Καὶ ὁ μὲν ἐν Ἁγίοις Πατῆρ ἡμῶν Ὁμολογητῆς Εὐθύμιος· τοιαύτην λαμπρὰν τράπεζαν τῆς ζωῆς καὶ τῶν ἀγώνων αὐτοῦ παρέθηκεν εἰς ἡμᾶς σήμερον, ὦ φιλέορτοι ἀκραταί! ἠκούσατε ὁποῖαν ζωὴν ἔζητεν ἐκ νεαρᾶς αὐτοῦ ἡλικίας, ὁποῖα θεάρεστα φρονήματα εἶχεν εἰς τὴν παιδικὴν αὐτοῦ ζωὴν, ὁποῖους σκοποὺς ἔβαλεν εἰς τὴν νεότητά του, ὁποῖα ἔργα κατώρθωσεν εἰς τὴν ἀνδρικήν του ἡλικίαν, καὶ ὁποῖους κόπους καὶ μόχθους ἀνέλαβεν ἀρχιερατεύσας! τρίς ἐξορίσθη ὁ τρισόλβιος! καὶ τέλος ἠκούσατε καὶ τὴν καλὴν καὶ λαμπρὰν ὁμολογίαν αὐτοῦ· βλέπετε δὲ ὀρθοκλμοφανῶς, καὶ προσκυνεῖτε καθ' ἡμέραν καὶ τὸ πολυάθλον αὐτοῦ σῶμα, τὸ ὁποῖον

ἄρρητον εὐωδίαν ἐκπέμπων πηγάζει ἀφθόνως τὸν ἁγιασμόν, καὶ παντοίων ἄρρωστημάτων τὴν θεραπείαν εἰς τοὺς μετὰ πίστεως καὶ πόθου προσερχομένους, καὶ προσκυνοῦντας εὐλαβῶς καὶ κατασπαζομένους αὐτὸ μετὰ κατανύξεως καὶ δακρύων. Καὶ τώρα συγχορεύει ἐν τοῖς οὐρανοῖς μετὰ Ἀγγέλων ὡς ἀγγελικὴν ζήσας διαγωγὴν ἐπὶ τῆς γῆς· μετὰ τῶν Ἀποστόλων, ὡς κηρύξας ἀποστολικῶς τὸν θεῖον λόγον ἐναντίον βασιλέων καὶ τυράννων, μετὰ τῶν ἀσκητῶν, ὡς νεκρώσας τὰ πάθη τῆς σαρκὸς μετὰ τὴν νηστείαν καὶ ἐγκράτειαν, καὶ τὰς ἄλλας ἀρετάς· μετὰ τῶν Ἱεραρχῶν ὡς Ἀρχιερεὺς καὶ λειτουργὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου· μετὰ τῶν Μαρτύρων καὶ ὁμολογητῶν, ὡς ὁμολογήσας τὴν καλὴν ὁμολογίαν, καὶ τὸν διὰ Χριστὸν θάνατον ὑπομείνας γενναίως.

Ἡμεῖς δὲ, ἀδελφοὶ Χριστιανοί! οἵτινες ἐορτάσαμεν θεία χάριτι τὴν χαρμόσυτον μνήμην τοῦ θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν Εὐθυμίου, πρέπει νὰ τιμήσωμεν τὸν σεπτὸν Ἱεράρχην ὄχι μὲ φαγοπότια, ἀλλὰ μὲ λειτουργίας· ὄχι μὲ χοροὺς καὶ τραγῳδία, ἀλλὰ μὲ ὕμνους καὶ δοξολογίας πνευματικὰς· ὄχι μὲ ἐξοδα ἄστωτα καὶ ἐπιβλαβῆ, ἀλλὰ μὲ ἐλεημοσύνας εἰς τοὺς πτωχοὺς καὶ δυστυχεῖς ἀδελφούς μας. Τοιοῦτοτρόπως κάμνοντες, παρὰ μὲν Θεοῦ θέλομεν ἔχει σωτηρίαν ψυχικὴν, καὶ εὐτυχίαν σταθερὰν καὶ πολυχρόνιον· παρὰ δὲ τοῦ Ἁγίου ἱκετηρίαν καὶ πρεσβείαν πρὸς Θεὸν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου. Σὺ δὲ, θειότατε Ἱεράρχα, Πατὴρ καὶ προστάτα ἡμῶν Ὁμολογητὰ Εὐθύμιε, ὅστις ἐδόξασες τὸν Θεὸν μὲ τὴν κατὰ Θεὸν τιμίαν ζωὴν σου, καὶ μὲ τὴν λαμπρὰν σου ὁμολογίαν, καὶ ὅστις ἐδοξάσθης ὑπὸ Θεοῦ διὰ τῶν θαυμασίων, φύλαττε, δεόμεθα τὴν πόλιν ταύτην ἀπὸ παντὸς κινδύνου, καὶ ἀξίωσον ἡμᾶς ἵνα ἐτησίως ἐορτάζωμεν μὲ χαρὰν καὶ εἰρήνην τὴν ἱερὰν μνήμην σου, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν· ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος, ἡ τιμὴ καὶ ἡ προσκύνησις, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων Ἀμήν.!

ᾠδὴ ζ΄.

Ὁ Εἰρμός.

Οἱ παῖδες εὐσεβεία, συντραφέντες δυσσεβοῦς προστάγματος καταφρονήσαντες· πυρὸς ἀπειλὴν οὐκ ἐπτοήθησαν, ἀλλ' ἐν μέσῳ τῆς φλογὸς ἐστῶτες ἔψαλλον· ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, ἐκπλαγοῦς φωτοφανίας ἔτυχον δόξα Κυρίου γὰρ αὐτοὺς περιέλαμψε καὶ Ἄγγελος, ἀνυμνήσατε βοῶν, ὅτι ἐτέχθη Χριστὸς, ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Εξαίφνης σὺν τῷ λόγῳ τοῦ Ἄγγελου, Οὐρανῶν στρατεύματα, δόξα ἐκραύγαζον Θεῷ, ἐν ὑψίστοις ἐπὶ γῆς εἰρήνη. Χριστὸς ἔλαμψεν, ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ρῆμα τί τοῦτο εἶπον οἱ Ποιμένες, διελθόντες ἰδῶμεν τὸ γεγονός, θεῖον Χριστὸν. Βηθλεὲμ καταλαβόντες δέ, σὺν τῇ τεκούσῃ προσεκύβουν ἀναμέλποντες· ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἄλλος. Ἐν τῇ καμίνῳ ἀβραμιαῖοι.

Ιερωσύνης ἱερωτάτης τὸ θεόσδοτον χρίσμα, συγκεράσας αἵματι τῷ ἐκ σοῦ, ἱερώτατον ἀπέδειξας· εὐλογημένος εἶ, ὁ Θεός μου κραυγάζων καὶ Κύριος.

ΣΥ ἐφελκύσω, χάριν τοῦ Θεοῦ Πρωτομάρτυρος, οὐπερ ἀνεδείχθης ἄριστος μιμητής, εὐλογεῖαις ἀμειβόμενος, τοὺς ἀναιροῦντάς σε, ἀνιλεῶς παμμάκαρ Εὐθύμιε.

Στήσας τοὺς πόδας, ἐπὶ τὴν πέτραν τῆς πίστεως, πάσις προσβολαῖς Παμμάκαρ τῶν πειρασμῶν, ἀπερίτρεπτος διέμεινας· εὐλογημένος εἶ ὁ Θεός μου κραυγάζων καὶ Κύριος.

Θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ ὑψίστου ἡγιασμένον θεῖον σκήνωμα, χαῖρε! διὰ σοῦ γὰρ δέδοτε ἡ χαρὰ, Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν ὑπάρχεις, Πανάμωμε Δέσποινα.

Καταβασίαι.

Οἱ παῖδες εὐσεβείας. Καὶ τῷ Παντάνακτος.

Ἦ δ ἡ ἡ.

Ὁ Εἰρμός.

Θλύματος ὑπερφουῦς ἢ δροσοβόλος, ἐξεικόνισε κάμιнос τύπον· οὐ γὰρ οὐς ἐδέξατο φλέγει Νέους, ὡς οὐδὲ πῦρ τῆς θεό-

τητος, Παρθένου ἦν ὑπέδου νηδύν· διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψω-
μεν· εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπεριψούτω εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εἴλκει Βαβυλῶνος ἡ θυγάτηρ Παῖδας, δορυκτῆτους Δαβιδὸς ἐκ
Σιῶν, ἐν αὐτῇ δωροφόρους πέμπει δὲ Μάγους Παῖδας, τὴν τοῦ
Δαβιδὸς θεοδόχον θυγατέρα λιτανεύσοντας, διὸ ἀνυμνοῦντες ἀνα-
μελψωμεν, εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερι-
ψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οργανα παρέκλινε τὸ πένθος ᾠδῆς· οὐ γὰρ ἤδον ἐν νόθοις οἱ
Παῖδες Σιῶν· Βαβυλῶνος λύει δὲ, πλάνην πᾶσαν, καὶ μουσικῶν
ἁρμονίαν Βηθλεέμ ἐξανατείλας Χριστὸς διὸ ἀνυμνοῦντες ἀνα-
μέλψωμεν, εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερι-
ψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σκῦλα Βαβυλῶν τῆς βασιλίδος Σιῶν, καὶ δορυκτῆτον ὄλβον
ἐδέξατο· θησαυροὺς Χριστὸς, ἐν Σιῶν δὲ ταύτης, καὶ βασιλεῖς
ἐν ἀστέρι ὀδηγῶ, ἀστροπολοῦντας ἔλκει· διὸ ἐνυμνοῦντες ἀνα-
μέλψωμεν, εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερι-
ψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ες ἡς ἐπὶ βήματος στερρόως ἀγωνιζόμενος, Πάτερ Εὐθύμιε,
τὸν τελειότατον ὄρον γὰρ, ἐμέλετήσας θεόληπτε, ὥσπερ ἐλό-
μενος θανεῖν, ὑπὲρ τῶν φίλων σου, τῶν βοώντων· πάντα τὰ
ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Φαιδρὸς καὶ τὸν λόγον καὶ τὸν νοῦν, φαιδρὰν ἐκτήσω ψυχῆν,
φαιδρὸν τὸ πρόσωπον· νῦν δὲ φαιδρότερος γέγονας, μέχρις αἵ-
ματος Εὐθύμιε, πρὸς βασιλεῖς θεοστυγεῖς, ἀντιταξάμενος καὶ
κρυυγάζων· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖται τὸν Κύριον.

Επέθεντο μάκαρ ἐπὶ σέ, οἱ ἐπὶ γῆς κραταιοί, τοῦ θανατῶσαί σε,
παρανομώτατα πράττοντες· ἀλλ' αὐτὸς ἀνατεινόμενος, πρὸς
τὸν τεχθέντα λυτρωτὴν, ἐξ ἀπειράνδρου μητρὸς ἀνεβόα· πάντα
τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ιδοὺ νῦν ἐξέλιπε σαφῶς, ἐκ τῆς Ἰούδα φυλῆς, ἄρχων ἡγούμενος· σὺ γὰρ Πανάμωμε τέτοκας, τὰ αὐτῷ πρὶν ἀποκείμενα, τὴν προσδοκίαν τῶν ἐθνῶν, Χριστὸν ᾧ ψάλλομεν· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Καταβασίαι.

Θαύματος ὑπερφουῶς· καὶ Μήτηραν ἀφλέκτως.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

Μυστήριον ξένον ὁρῶ καὶ παράδοξον, οὐρανὸν τὸ Σπήλαιον θρόνον χερουβικὸν τὴν παρθένον· τὴν φάτνην χωρίον ἐν ᾧ ἀνεκλίθη ὁ ἀχώρητος, Χριστὸς ὁ Θεός, ὃν ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Εξαίσιον δρόμον ὁρῶντες οἱ Μάγοι, ἀσυνήθους νέου ἀστέρος ἀρτιφαοῦς οὐρανοῦ ὑπερλάμποντος, Χριστὸν Βασιλέα ἐτεκμήραντο ἐν γῆ, γεννηθέντα Βηθλεέμ, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν.

Νεηγενὲς Μάγων λεγόντων, Παιδίον ἀναξ, οὐ ἀστὴρ ἐφάνη, ποῦ ἐσίν; εἰς γὰρ ἐκείνου προσκύνησιν ἤκομεν· μανεῖς ὁ Ἡρώδης ἐταράττετο, Χριστὸν ἀνελεῖν, ὁ θεομάχος φρυαττόμενος.

Ηκρίβωσε χρόνον Ἡρώδης ἀστέρος, οὐ ταῖς ἡγεσίαις οἱ Μάγοι ἐν Βηθλεέμ προσκυνοῦσι Χριστῷ σὺν δώροις, ὑφ' οὗ πρὸς πατρίδα ὀδηγούμενοι, δεινὸν παιδοκτόνον, ἐγκατέλιπον παιζόμενον.

Ἄλλος. Λίθος ἀχειρόβητος.

Πρὸς τὸν γαληνότατον ὄρμον, μετέστης Πάτερ τῶν ἐντεῦθεν, ὡςπερ γὰρ στρουθίον ἐρρύσθης, ἐκ τῆς παγίδος τῶν θηρευόντων σε, εὐλογῶν τὸν ρυσάμενον· Ἱερομάρτυς εὐθυμότατα.

Αἶγλης τῆς ἐξ ὕψους φανείσης, ἀνατολῆς πεφωτισμένους, καὶ φωτοφανείαις ἀστέρος, τοῦ ἐξ Ἰούδα νῦν ἀνατείλαντος, ὑπερφουῶς λαμπόμενος, πρὸς τὸν Δεσπότην ἐξεδήμησας.

Τὰ τοῦ Παραδείσου νῦν πλάτη, χωροβατεῖν κατηξιώθης· οὐ τῶν μακαρίων λαμπρότης, καὶ τῶν Ἀγίων ἢ ἀγαλλίασις, ὡς ἀθλητὴν Εὐθύμειε, σὲ νικηφόρον ὑπεδέξαντο.

Εχων πρὸς Θεὸν παρρησίαν, ὡς Ἱεράρχης τε καὶ Μάρτυς, τοῦ νῦν ἐνεστῶτος χειμῶνος, τῆς Ἐκκλησίας γαλήνην αἴτησαι, καὶ τῶν πταισμάτων ἄφεσιν, τοῖς σὲ ὑμνοῦσι παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Ράβδος ἀνεβλάστησας ῥίζης, τοῦ Ἰεσσαὶ ἡμῖν τεκοῦσα, ἄνθος τῆς θεότητος Χριστὸν, Θεογεννητὸρ Πάναγνε σήμερον, τὸν ὡς Θεὸν ἀχώρητον, καὶ νῦν ὡς βρέφος σπαργανούμενον.

Καταβασίαι.

Μυστήριον ξένον. Καὶ Στέργσειν μὲν ἡμᾶς.

Ἐξαποστηλάριον, τοῦ Ἀγίου.

Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Τὼ ἐν Σπηλαίῳ Βηθλεέμ, τεχθέντι Βασιλεῖ ἡμῶν, ὄωροφορήσας εὐκλεῶς, τῶν ἀρετῶν μυρεψικῆ, σμυρνολιβάνω Ὅσιε, τὴν χάριν τῶν θαυμάτων, ἐνθέως ἀπέιληφας.

Τῆς Ἑορτῆς.

Επεσκέψατο ἡμᾶς, ἐξ ὕψους ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἀνατολὴ ἀνατολῶν καὶ οἱ ἐν σκότει καὶ σκιᾷ, εὐρομεν τὴν ἀλήθειαν, καὶ γὰρ ἐκ τῆς Παρθένου, ἐτέχθη ὁ Κύριος.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἰσῶμεν σίχους Γ'. καὶ ψάλλομεν

γ'. σιχηρὰ ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς, καὶ γ'.

προσόμοια τοῦ Ἀγίου.

Τῆς Ἑορτῆς.

ἦχος πλ. δ'.

Παράδοξον μυστήριον, οἰκονομεῖται σήμερον, καὶ νοτομοῦνται φύσεις, καὶ Θεὸς ἄνθρωπος γίνεται· ὅπερ ἦν μεμένηκε, καὶ ὃ οὐκ ἦν προσέλαβεν, οὐ φερμὸν ὑπομείνας, οὐδὲ διαίρεσιν.

ΚΥριε, ἐν Βηθλεὲμ παραγέγονας· καὶ ἐν σπηλαίῳ παρώκη-
σας· ὁ οὐρανὸν ὡς θρόνον ἔχων, ἐν φάτνῃ ἀνεκλίθης, ὃν στρα-
τιαὶ κυκλοῦσιν Ἀγγέλων, Ποιμέσι συγκατέβης, ἵνα σώσης
ὡς εὐσπλαγγνος, τὸ γένος ἡμῶν, δόξασοι.

ΠΩς ἐξείπω τὸ μέγα Μυστήριον; ὁ ἄσαρκος σαρκούται· ὁ
Λόγος παχύνεται, ὁ ἀόρατος ὁράται, ὁ ἀναφῆς ψηλαφᾶται, καὶ
ὁ ἀναρχος ἄρχεται· ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, Υἱὸς ἀνθρώπου γίνεται.
Ἰησοῦς Χριστὸς, χθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτὸς, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας·

Τοῦ Ἀγίου ὁ αὐτός.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

ΕΤι τῷ λύθρῳ σταζόμενος, καὶ πεφυρμένος θερμῷ καὶ ἀτμί-
ζοντι αἵματι, τῷ Χριστῷ παρέστηκας, θεοῖς Εὐθύμιε.
τῶν σῶν πηγῶν οὖν, Πάτερ τοὺς μώλωπας, ἀνθ' ἰκεσίας νῦν
προτεινόμενος, τοῦτον δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ὑμνούντων σε,
καὶ ἐκτενῶς, μάκαρ ἐξιλέωσας, ὑπὲρ τῆς ποιμνῆς σου.

ΔΩρα προσήνεγκας Ὅσιε, τῷ γεννηθέντι Χριστῷ καὶ σαρκὶ νη-
πιάσαντι, πολιὰν αἰδέσιμον, κοσμουμένην χαρίσμασιν, Ἱεραρ-
χίας, Πάτερ καὶ αἵματι, πεφοινημένην τῆς σῆς ἀθλήσεως· Πί-
στιν ὀρθόδοξον, καὶ ἐλπίδα πρόθυμον, καὶ ἀρραγῆ, ὄντως καὶ
ἀσάλευτον, ἀγάπην πάνσοφε.

Γλῶσσα κινουμένη πνεύματι, καὶ φθεγγομένη σαφῶς, ἀληθεί-
ας διδάγματα, θεοδότου χάριτος, τηλαυγῶς ἀποστάζουσα, τῆς
εὐσεβείας λύρα θεόφθογγος, ὀρθοδοξίας κρηπίς ἀκράδαντος,
στόμα μελίρρυτον, θησαυρὸς φρονήσεως, Ἐκκλησιῶν, Σάλπιγξ
μεγαλόφωνος, ἐδείχθης Ὅσιε.

Δόξα. ἦχος πλ. β'.

Τοῦ Ἀγίου.

ΤΩ τῆς ἀκραιφνοῦς πίστεως φέγγει, ταῖς τῶν θείων Γραφῶν
ἐγκύψας θεηγορίαις, τῶν ἐπὶ Χριστοῦ ἀσυγχύτως συνελθουσῶν
δύω φύσεων ἐμυήθης τὴν καθ' ὑπόστασιν ἔνωσιν· καὶ ταύτης
ἐκάτερα τὰ ιδιώματα εὐσεβῶς διακρίνων, τὴν τῶν θείων Εἰκό-
νων προσκύνησιν καὶ τιμὴν, ἔργοις καὶ λόγοις ἐκήρυξας, Ἱερο-
μάρτυς Εὐθύμιε ὀθεν· καὶ ἐξορίαις πικραῖς ὑπὲρ αὐτῶν προσο-
μιλήσας, καὶ μαρτυρικαῖς ἀγλαίαις κοσμιθεῖς. Χριστῷ τῷ Θεῷ
νῦν παρίστασαι, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. ὁ αὐτός. Τῆς Ἑορτῆς.

Σήμερον ἡ ἀόρατος φύσις, τοῖς βροτοῖς ἐκ παρθένου συνάπτεται· σήμερον ἡ ἀπειρος οὐσία, ἐν Βηθλεέμ σπαργάνοις ἐνειλίσσεται· σήμερον ὁ Θεὸς δι' ἀστέρος, Μάγους εἰς προσκύνησιν ἄγει, προμηνύων αὐτοῦ τὴν τριήμερον ταφήν, ὡς ἐν χρυσῷ, καὶ σμύρνῃ, καὶ λιβάνῳ. δι' οὗ ψάλλομεν. ὁ σαρχοθεὶς ἐκ Παρθένου Χριστὲ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικά. καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος
τῆς Ἑορτῆς ἡ γ'. ᾠδὴ, καὶ τοῦ Ἁγίου ἡ σ'.

Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας
καὶ τοῦ Ἁγίου.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.
δίδοται καὶ ἅγιον ἔλαιον τοῖς ἀδελφοῖς ἐκ τῆς
κανδύλας τοῦ Ἁγίου, εἰς ἁγιασμόν αὐτῶν.

Μεγαλυνάριον.

Δεῦτε αἰ χορεῖται τῶν εὐσεβῶν, ὕμνοις ἐγκωμίων, καταστέψωμεν εὐλαβῶς, Εὐθύμιον ὄντως, τὸν θεῖον Ἱεράρχην, καὶ Μάρτυρα Κυρίου, τὸν μεγαλώνυμον.

Ἔτερον.

Σεβας ἀπονέμων τῷ τοῦ Χριστοῦ, καὶ τῆς Θεοτόκου, ἐκτυπώματι σχετικῶς, πικραῖς ἐξορίαις, ἠλάθης θεοφόρε, καὶ θάνατον ὑπέστης, Πάτερ Εὐθύμιε.

ΤΕΛΟΣ.

